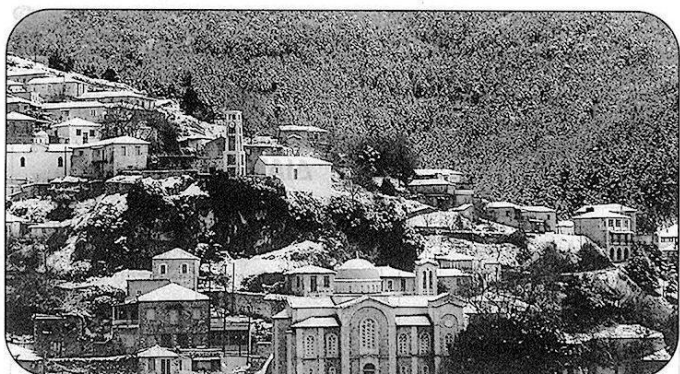
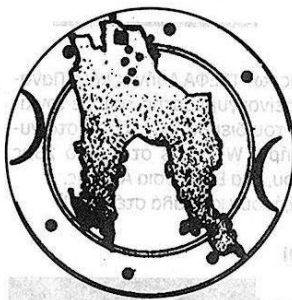

Μόνιμο στολίδι του Πάρωνα ήταν εφέτος το χιόνι που ερχόταν το ένα μετά το άλλο αλλά μαζί του έφευγε και πολλά προβλήματα ιδιαίτερα στη Βαμβακού.

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΩΝΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 16ο • ΦΥΛΛΟ 71 • ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ 2003 • ΨΑΡΡΩΝ 10Γ ΚΗΦΙΣΙΑ 145 61

Πασχαλινά μηνύματα

* Το μήνυμα του Σεβ. Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευσταθίου:

Με την ευκαιρία της μεγάλης γιορτής του Πάσχα, απευθύνομαι στον ιερό Κλήρο της Μητροπόλεώς μας, στους αξίους άρχοντες του Νομού μας, στον ευσεβή λαό της Επαρχίας μας και στους αποδήμους αδελφούς μας, αλλά και στους γονείς και εγγόνια μας, να ζήσουν χρόνια πολλά και να έχουν στην καρδιά τους παντοτεινή την αναστάσιμη χαρά.

Εύχομαι ν' αγωνίζονται έντιμα, με την ελπίδα, ότι ο Αναστάς Κύριός μας, που εβεβαίωσε όλους μας, πως θα είναι συνεχώς μαζί μας «πάσας τας ημέρας της ζωής μας», θα τους δίδει τη δύναμη να υπερνικούν τις δυσκολίες της ζωής και θα τους χαρίζει σαν αμοιβή την νίκη στις επιδιώξεις τους.

Προσεύχομαι με όλη την καρδιά μου να σταματήσει ο άδικος πόλεμος που αποτελεί εντροπή για τους πολιτισμένους ανθρώπους στην περιοχή που αυτό τον καιρό καταστέφεται αδικαιολόγητα και να επικρατήσει η ειρήνη, γιατί μόνο στο εύκρατο κλίμα της αναπτύσσονται φυσιολογικά οι πνευματικές, ακόμη και οι σωματικές μας δυνάμεις.

Εύχομαι και προσεύχομαι, αυτή η ειρήνη «η πάντα νουν υπερέχουσα» που είναι το πρώτο δώρο του Αναστάσιου στην ανθρωπότητα, να έχει μονιμότητα στις καρδιές μας, γιατί «μαύροι τις μαράνανε χειμώνες», αλλά και μέσα στις χριστιανικές οικογένειες, για να είναι πραγματικές «κατ' οίκον εκκλησίες, όπου θα λατρεύεται ο Θεός «εν πνεύματι και αληθεία» και θα καλλιεργείται το σύνολο των αρετών, που μας καταξιώνουν ενώπιον Θεού και ανθρώπων.

* Το μήνυμα του Νομάρχη Λακωνίας Κων/νου Φούρκα:

Με την ευκαιρία των εορτών του Πάσχα και της κορύφωσης του θείου Δράματος απευθύνω μήνυμα στο Λακωνικό λαό, στους απανταχού Λάκωνες και ιδιαίτερα στους Αποδήμους.

Αγαπητοί συμπατριώτες, ιδιαίτερα σήμερα που η ανθρωπότητα διανύει δύσκολες ώρες, εύχομαι ολόψυχα η Ανάσταση του Κυρίου να λυτρώσει τις ψυχές των ανθρώπων και να φέρει την πολυπόθητη ειρήνη.

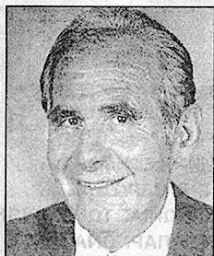
Με αυτές τις σκέψεις εύχομαι σ' όλους σας ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ και χαρούμενο Πάσχα με προσωπική και οικογενειακή υγεία και ευτυχία.

* Το μήνυμα του Δημάρχου Σπαρτιατών Σαράντου Αντωνάκου:

«Νυν πάντα πεπλήρωται φωτός».

Αυτό το αναστάσιμο μήνυμα που για αιώνες πλημμυρίζει από ελπίδα και αγαλλίαση τις καρδιές των ανθρώπων, θα ακουστεί και φέτος στον ταλαιπωρημένο μας κόσμο, όταν οι καμπάνες των εκκλησιών αναγγέλλουν το χαρμόσυνο «Χριστός Ανέστη».

Το νόημα της Αναστάσεως παίρνει ιδιαίτερη σημασία φέτος, που οι κλαγγές του πολέμου απειλούν ένα τμήμα της γης.

Με την ελπίδα και τις ευχές όλων μας, να σταματήσει αυτή η άσκοπη αιματοχυσία, εύχομαι σ' όλους τους Σπαρτιάτες, σ' όλους τους Λάκωνες, αυτούς που ευρίσκονται στην πατρίδα και σε κείνους που ζουν και προσδεύουν στο εξωτερικό, ο Αναστάς Κύριος να τους χαρίζει δύναμη, υγεία και χαρά.

8 ΜΑΡΤΙΟΥ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

Ευχαριστώ τον Π.Σ.Δ. Οινούντος που με κάλεσε για να μιλήσω για τις γυναίκες του Πάρωνα, με την ευκαιρία της σημερινής Παγκόσμιας Ημέρας της γυναίκας.

**Ομιλία Αννίτας Γκλέκα - Πρεκεζέ
στο Δημαρχείο Οινούντος
στη Σελήσσια, το Σάββατο 8-3-03,
ώρα 7 μ.μ., θέμα
«Οι γυναίκες του Πάρωνα».**

Αιδεσιμώτατε, κύριε Δήμαρχε, κυρίες και κύριοι,

Ο εορτασμός αυτός, που έχει καθιερωθεί τα τελευταία χρόνια, δεν καθιερώθηκε για να διαχωρίσει την γυναίκα από τον άνδρα ή να τον υποτάξει, να του βγει μπροστά, όπως λέμε, αλλά για να προβάλει τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες σε όλη τον κόσμο ώστε να μελετηθούν και από τα συμπεράσματα να βελτιωθεί η θέση της γυναίκας.

Όταν λέμε θέση της γυναίκας δεν εννοούμε βέβαια κάποιο θρόνο για να καθίσει και να τη δοξάσουμε, αλλά να προχωρήσει απρόσκοπτα, χωρίς εμπόδια στη μόρφωσή της, στην εργασία της και παράλληλα στο πλευρό του άνδρα να φέρει σε πέρας το ιερό καθήκον της μητρότητας.

Η ημέρα αυτή και αυτός ο εορτασμός σήμερα δεν έχει και δεν πρέπει να έχει στοιχεία αντιπαλότητας με τον άνδρα αλλά να υπενθυμίζει ότι τα δικαιώματα, τα οποία η γυναίκα έχει κατακτήσει με την αξία της, πρέπει να βελτιώνονται και να εξισορροπούνται όπου χρειάζεται.

Είναι βέβαιο και ιστορικά εξακριβωμένο ότι με προαιώνιες προκαταλήψεις και κακόβουλες ενέργειες οι άνδρες, που κατά κανόνα διοικούν και νομοθετούν ανάλογα, κράτησαν τη γυναίκα στην καθυστέρηση και την αμάθεια και της στέρησαν δικαιώματα που σήμερα έχει κατακτήσει.

Για να κατανοήσουμε πώς φθάσαμε στον εικοστό αιώνα που η γυναίκα βγήκε από το σπίτι για να αναλάβει πολλές δραστηριότητες που πριν εθεωρούντο ανδρικές, θα κάνουμε μια ιστορική αναδρομή εξετάζοντας τη θέση της γυναίκας από την αρχαιότητα για να έρθουμε και στον Πάρωνά που είναι και το θέμα της ομιλίας μας.

Κατά την προϊστορική εποχή η μητρότητα αποτελού-

σε την δύναμη και το κύρος της ομάδας για την συνέχιση της ζωής και ο άνδρας έπαιζε ένα δευτερεύοντα ρόλο υπηρετώντας τις ανάγκες για επιβίωση. Υπάρχουν ιστορικές αποδείξεις ότι οι πρώτες κοινωνίες ήταν μητριαρχικές. Η γυναίκα όριζε την ομάδα και τον τόπο. Αργότερα στην εποχή του

χαλκού, που κατασκευάστηκαν εργαλεία για την καλλιέργεια της μάνας - γης και όπλα για τον κυνήγι, ο άνδρας πήρε στα χέρια του αυτά τα εργαλεία και δαμάζοντας τα στοιχεία της φύσης, απόκτησε τη θέση του δυνατό μέλος στην ομάδα. Τότε έγινε σύμφυση της ομάδας η οποία σιγά - σιγά εξελίχθηκε σε πατριαρχική.

Στον ελληνικό χώρο η αρχαιολογική έρευνα και ιστορικές μελέτες επισήμαναν σημαντικά προνόμια γυναικών στον πολιτισμό της Κρήτης που ήταν επηρεασμένος από τους πολιτισμούς των Αιγυπτίων, Ασυρίων, Βαβυλωνίων (σημερινό Ιράκ). Αργότερα στις Μυκήνες και στη Σπάρτη η θέση της γυναίκας δεν ήταν καθόλου καλύτερη του άνδρα. Τα αξεπέραστα έργα των αρχαίων Ελλήνων τραγικών μας ποιητών, διέσωσαν και ανέδειξαν τις υπέροχες μορφές γυναικών Ισμήνης - Αντιγόνης - Ηλέκτρας που από το στόμα τους ακούστηκαν οι αιώνιες αρετές που κλείνει μέσα της η γυναικεία ψυχή, εκφράζοντας το σεβασμό στους γονείς, την αδελφική αγάπη, τον έρωτα, το σεβασμό στο θείο Νόμο, την αγάπη προς την πατρίδα κ.λπ.

Η Κλυταιμνήστρα, που έχει παραβεί τη συζυγική πίστη και σκοτώνει τον στρατηλάτη σύζυγό της, τον δοξασμένο αρχηγό των Αχαιών, είναι η απειλημένη σύζυγος, που εκείνος της στέρησε την κόρη της Ιφιγένεια, θυσιάζοντάς την στην Αυλή, για να εξευμενίσει τους θεούς και να πνεύσει ούριος άνεμος. Εξ' αλλού εκεί στην Τροία, απολάμβανε τη συντροφιά εκλεκτών γυναικών γι' αυτό ο ποιητής δεν καταδικάζει την Κλυταιμνήστρα απόλυτα αλλά αναδεικνύει το ένστικτο της εκδίκησης που φωλιάζει μέσα σε όλους τους καταπιεσμένους.

Συνέχεια στη σελίδα 7

ΓΙΑ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Γράφει η Λέλα Ντάρμου, σε ένδειξη τιμής για τη μητέρα της, που έφυγε από τη ζωή πριν από 6 μήνες και για όλες τις μητέρες του κόσμου.

Να ένα όνομα αθόρυβο, χωρίς καμπάνες και μουσικές. Το πρόσωπο αυτό είναι το ιερότερο πλάσμα πάνω στη γη.

Είναι η μητέρα, η πηγή της ζωής, ο στυλός του σπιτιού και το θεμέλιο της κοινωνίας. Παγκόσμιο είναι το όνομα της Μητέρας, της τόσο αγαπημένης από όλα τα πλάσματα της γης. Πρώτα στο Θεό και ύστερα στη Μάνα χρωστάμε τη ζωή και την υπόστασή μας.

Αυτή είναι η τροφός που πλαστοουργεί τα παιδιά της με πίστη και θέρμη στα ιδανικά της οικογένειας και της πατρίδας.

Αυτή τα οδηγεί στα τίμια, στα υψηλά και στα μεγάλα, με βάση τον ηθικό βίο και την αγάπη προς τον συνάνθρωπο.

Η μητέρα με την πείρα της, με τις συμβουλές της, με την ψυχική της ευγένεια, με την στοργή και την αυτοθυσία της, ξέρει πάντα να ενθαρρύνει, να ανακουφίζει, να στηρίζει, να οδηγεί και να ξεκουράζει.

Η μητέρα είναι ο ανεκτίμητος θησαυρός και σωτήρας, είναι ο φάρος που φωτίζει τις ψυχές μας κάθε δύσκολη στιγμή.

Μαμά, είναι η πρώτη λέξούλα που ψελίζουμε. Αυτήν φωνάζουμε σε κάθε μας κίνδυνο και μ' αυτήν εγκαταλείπουμε την ζωή. Μάνα, η πιο γλυκιά λέξη με το μεγάλο περιεχόμενο και τη θεία αποστολή.

Μάνα, η λέξη που προφέρεται με σεβασμό από τα χείλη της Ανθρωπότητας. Μάνα! δεν βρίσκεται - λέξη καμιά! να 'χει στον ήχο της τόσο αρμονία.

Συνέχεια στη σελίδα 5

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Δεν υπάρχει Έλληνας που να μην περιμένει το Πάσχα με μια ξεχωριστή λαχτάρα και μια κρυφή χαρά. Από το Δεκέμβρη, που κυκλοφορούν τα νέα ημερολόγια, η πρώτη ερώτηση που θα κάνουμε είναι «Πότε έχουμε Πάσχα».

Αυτή η λέξη περιέχει όλο το νόημα του μεγάλου θαύματος που συγκλονίζει όλες τις χριστιανικές καρδιές, αφού είναι βέβαιο ότι μετά τα ΠΑΘΗ θα έλθει η ΑΝΑΣΤΑΣΗ του Κυρίου μας.

Η νοσταλγία της μεγάλης χριστιανικής γιορτής κλείνει μέσα της και την προσδοκία της αλλαγής του καιρού που θα φέρει την αναγέννηση της φύσης.

Τα δένδρα θα μπουμπουνιάσουν και την ανθοφορία θα ακολουθήσει η «ευφορία των καρπών της γης». Είναι το πανάρχαιο μήνυμα του κύκλου της ζωής στη φύση, η νίκη της ζωής επί του θανάτου.

Εφέτος όμως, η αλλαγή του καιρού δεν ήλθε και ο χειμώνας κρατάει ακόμη. Είχαμε τις μεγαλύτερες χιονοπτώσεις και τις μεγαλύτερες βροχοπτώσεις. Ο Πάρωνας και τα χωριά του σκεπάστηκαν αμέτρητες φορές από χιόνι, αφού ακόμη και τον Απρίλη χιόνισε και δημιουργήθηκαν πολλά προβλήματα.

Συνέχεια στη σελίδα 3

ΓΙΑ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Πολλοί αναγνώστες μας έχουν την απορία ή και παραπονούνται πολλές φορές επειδή στις στήλες των «Κοινωνικών» όπου δημοσιεύονται οι γεννήσεις, οι βαπτίσεις, γάμοι και θάνατοι άρρηκτα γίνεται εκτενής αναφορά στο γεγονός με λεπτομέρειες, φωτογραφίες κ.τ.λ. και άρρηκτα είναι πολύ περιληπτικά.

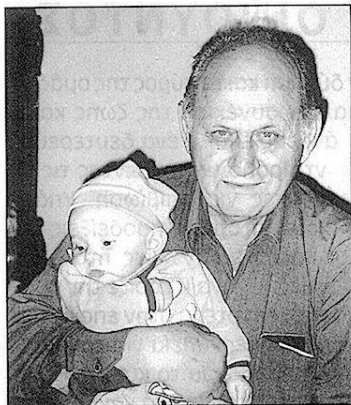
Πρέπει να διευκρινίσω ότι αν δεν ενδιαφερθούν οι οικείοι να δώσουν πληροφορίες και ό,τι άλλο επιθυμούν (ευχαριστήρια, φωτογραφίες κ.τ.λ.) δεν είναι εύκολο να τα βρω και να τα διατυπώσω ανάλογα. Έχω γράψει επανειλημμένα να μου τηλεφωνείτε αν δεν μπορείτε να γράψετε ή να στείλετε ένα FAX.

Από την Κοινότητα παίρνω πάντοτε ό,τι καταγράφεται στα βιβλία.

Α.Γ.Π.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Στις 27 Δεκεμβρίου 2002 ο Λευτέρης και η Καλλιρρόη Νεράντζη απόκτησαν στην Αθήνα το πρώτο τους παιδί αγοράκι. Η Καλλιρρόη είναι κόρη του Παρασκευά και της Φωτεινής Ντούβλη, και τους έδωσε μεγάλη χαρά αφού τους χάρισε το πρώτο τους εγγονάκι.

Ευτυχισμένος παππούς ο Παρασκευάς Ντούβλης καμαρώνει με το πρώτο εγγονάκι του στην αγκαλιά του.

- Στις 31-1-03 ο Νικόλαος Κων. Κορβός, Κοινοτικός Σύμβουλος Καρυών και η Κονδύλη (Υ. Σπ. Βλάχου) απόκτησαν δίδυμα αγόρια.

Άξιοι γονείς έχουν τώρα τέσσερα παιδιά.

Να ζήσουν όλα τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Την Κυριακή 1-6-03 στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδας Κηφισιάς ο Γιάννης και η Σοφία Πρεκεζέ βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Βασίλη.

Ο νεοφώτιστος Βασιλάκης είναι εγγονός του γιατρού Βασίλη Πρεκεζέ και της Αννίτας Γκλέκα-Πρεκεζέ.

Ακολούθησε γεύμα με χορό στο κέντρο «Λεωνίδας» στη Βαρυμπόμπη.

Να ζήσει ευτυχισμένος ο Βασιλάκης μας!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Το Σάββατο 31-5-03 αρραβωνιάστηκαν στο Κίβερι Αργολίδας η Παναγιώτα, κόρη του Φώτη και της Αντωνίας Καρκαλάτου, με τον Παναγιώτη, γιο του Τέλη και της Αλεξάνδρας Κωσταλά.

Η Παναγιώτα είναι γυμνάστρια, πτυ-

χιούχος των ΤΕΕΦΑ Αθénas και ο Παναγιώτης είναι γυμναστής, που με τον αδελφό του διευθύνουν τα γνωστά γυμναστήρια Worker's στην οδό 25ης Μαρτίου, στα Βριλήσσια Αττικής.

Να ζήσουν και καλή στέφανα!

ΓΑΜΟΙ

- Στις 2 Φεβρουαρίου 2003 παντρεύτηκαν στο Winston Seilam ο Ιωάννης Βαστής, επιχειρηματίας με την Σταματία Σταμπολίτη, στην Ελληνορθόδοξη εκκλησία του Winston N.C.

Ο Παναγιώτης είναι γιος της Νίκης και του Παρασκευά Βαστή και εγγονός της Ελένης και του αξιωματικού Ιωάννη Βαστή, από την Αράχοβα.

Η νυφούλα κατάγεται από το Καρπενήσι.

Από την Ελλάδα ήλθε για να καμαρώσει τον εγγονό της γαμπρό, η γιαγιά Κατερίνα Γιαννίμπα, η θεία Μαρία Τσιώλη με τα παιδιά της καθώς και οι θείοι Άλκηστη και Βαγγέλης Αρδάμης με το γιο τους Βασίλη.

Στο γαμήλιο γεύμα που ακολούθησε παραβρέθηκαν 600 άτομα, συγγενείς και πατριώτες από την Αράχοβα και το Καρπενήσι και γλέντησαν με κέφι ευχόμενοι «καλή ζωή» στο όμορφο αντράγγιο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Καρυές

- Στις 1-4-03 άφησε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο της Σπάρτης και κηδεύτηκε στις Καρυές ο Λεβεντάκης Κων/νος του Ηλία, σε ηλικία 97 ετών.

Γιος του Ηλία και της Μαρίας Λεβεντάκη, γεννήθηκε και έζησε όλη του τη ζωή στο χωριό και ήταν πάντοτε ένας υποδειγματικός άνθρωπος.

Παντρεμένος με την Ελένη Δ. Διαμαντοπούλου απόκτησαν 4 παιδιά και καμάρωσαν 6 εγγόνια και 6 δισέγγονα. Γιος του είναι ο Δήμος Λεβεντάκης δασικός, ο οποίος εκλέχτηκε δύο τετραετίες πρόεδρος και υπηρέτησε την Κοινότητα Καρυών.

- Στις 3-5-03 πέθανε και κηδεύτηκε στις Καρυές η Κωνσταντίνα Σ. Βαρθολομαίου (γένους Μαχαίρα, σε ηλικία 77 ετών και άφησε απαρνήγρητο τον άνδρα της Σωτήρο και τα 4 παιδιά τους Κώστα, Παναγιώτη, Παναγιώτα και Γεωργία που ήλθαν από το εξωτερικό για να συνοδεύσουν την σεβαστή μητέρα τους στην τελευταία της κατοικία.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

Στις 6 Ιανουαρίου 2003 απεβίωσε στο Τορόντο του Καναδά, κοντά στην σύζυγο, τα παιδιά και εγγόνια του ο Παντελής Διαμαντούρος.

Ήταν γιος του

Παρασκευά και της Παναγιώτας. Γεννήθηκε στην Αράχοβα στις 4 Νοεμβρίου 1916. Μεγάλωσε στην Αράχοβα. Απεφοίτησε με άριστα από το Σχοληρχείο του Αγίου Πέτρου αλλά δυστυχώς, παρ' ό,τι ο ίδιος αγαπούσε πάρα πολύ το σχολείο και διψούσε για μάθηση, οι γονείς του δεν τον άφησαν να προχωρήσει στις σπουδές του διότι έπρεπε να ασχοληθεί με την γεωργία.

Το 1946 παντρεύτηκε την Άρτεμη Αρδάμη και απέκτησαν δύο παιδιά, τον Παρασκευά και τον Γιώργο.

Παράλληλα με τα κτήματα ο προσκευτικός πάντα και ακούρατος Παντελής, είχε ταβέρνα στο χωριό για μερικά χρόνια, αργότερα το καφενείο.

Ήταν άνθρωπος τίμιος, εργατικός, υπομονετικός και αγαπητός σε όλους.

Το 1975 αποφάσισαν με την σύζυγό του να μεταναστεύσουν στον Καναδά για να είναι μαζί με τα παιδιά και εγγόνια τους. Επί 18 περίπου χρόνια υπήρξε γραμματέας του Συλλόγου Αραχωβιτών του Τορόντο. Κάθε καλοκαίρι επισκεπτόταν με την σύζυγό του το αγαπημένο τους χωριό.

Έζησε και καμάρωσε τα πέντε εγγόνια του να τα τελειώνουν επιτυχώς τις σπουδές τους.

Σύμφωνα με την επιθυμία του, η σύζυγός του και τα παιδιά του τον συνοδεύσαν στην τελευταία του κατοικία στο αγαπημένο του χωριό.

ΚΑΚΚΑΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

που τη χαρακτήριζε η ευγένεια, το ήθος και η αξιοπρέπεια.

Γεννήθηκε το 1912 στις Καρυές και ήταν το 2ο από τα 6 παιδιά του Αριστοτέλη και της Δήμητρας Κάκκαρη (γένους Τράκα). Πτυχιούχος της Ανωτάτης Εμπορικής Σχολής Αθηνών, ακολούθησε υπαλληλική σταδιοδρομία στο Υπουργείο των Οικονομικών. Υπηρέτησε επί σειράν ετών στον Ελληνικό στρατό ως έφεδρος αξιωματικός και πέρασε όλες τις κακουχίες του Αλβανικού μετώπου, της κατοχής και της μετακατοχικής περιόδου. Επανήλθε στην υπηρεσία του και εξελίχθηκε στα ανώτατα κλιμάκια διακριόμενος πάντοτε για την εργατικότητα, τη σοβαρότητα και τη συνέπεια, αρετές που σε συνδυασμό με την πηγαία ευγένεια του χαρακτήρα του και το ήθος του, τον έκαναν εξαιρετικά αγαπητό στους συναδέλφους του. Υπηρέτησε ως διευθυντής μεγάλων Οικονομικών Εφοριών και συνταξιοδοτήθηκε

ως Διευθυντής Α' τάξεως, αφήνοντας άριστες αναμνήσεις στο εργασιακό του περιβάλλον.

Παντρεμένος από το 1950 με την Άρτεμη Λεμονή δημιούργησαν μια εξαιρετική οικογένεια, με τρία παιδιά τη Δήμητρα, τον Αριστοτέλη και τον Στέφανο, που ευτύχησαν να τα ιδούν επιστήμονες, άριστα αποκαταστημένους και καμάρωσαν 4 εγγόνια, που όλα τιμούσαν τους καλούς γονείς με εξαιρετική αγάπη και σεβασμό.

Εκτός από την οικογένειά του ο εκλιπών Ιωάννης Κάκκαρης είχε εξασφαλισμένη την αγάπη και το σεβασμό των συγγενών, των συχωριανών και όλων των γνωστών του, διότι ήταν πάντα χαμογελαστός, ευγενής και πρόθυμος να εξυπηρετήσει και να βοηθήσει όπου χρειαζόταν.

Η αγάπη του για το πατριωτικό χωριό του την Αράχοβα ήταν πολύ μεγάλη και δεν παρέλειπε να περνάει εκεί στο πατρικό του σπίτι στη Βεργατσούλα, όλα τα καλοκαίρια και τις γιορτές.

Πέθανε ήρεμα και ευτυχώς ανώδυνα στο σπίτι του στον Πειραιά και στην κηδεία του τον συνόδεψαν, με θλίψη, η αγαπημένη του σύζυγος, τα παιδιά του, εγγόνια, όλοι οι συγγενείς και πολλοί πατριώτες και φίλοι.

Ο γιατρός Βασίλης Πρεκεζέ, ως πρόεδρος του Συνδέσμου Απανταχού Καρυατών

με επικήδεια ομιλία του, εξήρε την προσωπικότητα του εκλιπόντος τονίζοντας τα προτερήματα που διέκριναν τον Ιωάννη Κάκκαρη σε όλους τους τομείς της ζωής του.

Ιδιαίτερα αναφέρθηκε στην αγάπη και το αμείωτο ενδιαφέρον του για τη γενέτειρά του τις Καρυές και τον Σύνδεσμο Α.Κ., του οποίου υπήρξε ιδρυτικό μέλος και δεν έλειψε ποτέ από συνεδριάσεις και εκδηλώσεις και η γνώμη του ήταν βαρύνουσα σε όλες τις αποφάσεις.

Γι' αυτό, ο Σύνδεσμος, σε ένδειξη τιμής μαζί με ένα στεφάνι, στέλνει τις ευχές όλων των μελών για την αιώνια ανάπαυση και την αιώνια μνήμη του Ιωάννη Κάκκαρη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Όλους όσους μας συλλυπήθηκαν και με κάθε τρόπο μας συμπαράστηκαν στο πένθος μας για την απώλεια του λατρεμένου μας συζύγου, πατέρα, αδελφού και θείου

ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΚΚΑΡΗ

ευχαριστούμε θερμά

Η σύζυγός του Άρτεμης

Τα παιδιά του

Δήμητρα και Μιχάλης Ρέπουλης

Αριστοτέλης και Λία Κάκκαρη

Στέφανος και Δέσποινα Κάκκαρη

Τα εγγόνια - Τα αδέρφια - Οι συγγενείς

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ χήρα ΚΩΝ/ΝΟΥ ΒΟΥΡΒΟΥΛΗ

Γεννήθηκε τον Φεβρουάριο 1915, στην Αναβρυτή Λακωνίας.

Στις 2 Μαΐου χάσαμε από κοντά μας έναν υπέροχο άνθρωπο που για κάποιους στάθηκε μια στοργική κι υπομονετική μητέρα και για μας τους νεότερους μια τρυφερή και χαρισματική γιαγιά. Ο Θεός πήρε κοντά του, μέρα μεγάλης χριστιανικής γιορτής, μια ψυχή, που στην πορεία της επίγειας ζωής της, δε δίστασε στιγμή να μοιράσει αδιαμαρτύρητα την έμπρακτη αγάπη και βοήθειά της σε όλους όσους τη χρειάστηκαν. Μια ψυχή που ένιωσε έντονα τον ωσματοκό πόνο και τις κακουχίες και τα προσπερνούσε πάντα χωρίς αγανάκτηση και με ζωγραφισμένο το χαμόγελο στα χείλη της.

Σ' αυτή την υπέροχη γιαγιά που γνώρισα, ήεω ένα προσωρινό αντίο, εκφράζοντας την ελπίδα ότι ο υποδειγματικός βίος της θα μας οδηγεί πάντα και θα μας παραδειγματίζει.

Μεγάλωσε στην Αναβρυτή (γένους Μορφογενή) αλλά παντρεύτηκε κι έζησε στη Βαρβακού Λακωνίας που την αγάπησε σαν δεύτερη πατρίδα της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους μας συλλυπήθηκαν και με κάθε τρόπο μας συμπαράστηκαν στον πόνο μας για τον θάνατο της σεβαστής και αγαπημένης μας μητέρας και γιαγιάς

Σταυρούλας Βούρβουλη

Τα παιδιά της

Ιάσων και Γεωργία Βούρβουλη

Παναγιώτης και Γεωργία Βούρβουλη

Τα εγγόνια της - Οι λοιποί συγγενείς

ΤΑΞΙ ΚΑΡΥΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΤΡΟΥΜΠΑΡΗΣ

ΤΗΛ. ΠΙΑΤΣΑΣ (0731) 995144 - 95347 - 95348
ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ (0731) 26878 - 26997 ΚΙΝΗΤΟ: 0944 - 457299

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΑΡΤΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΩΝ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ

“Ο ΣΙΤΟΣ”

Αναλαμβάνουμε παραγγελίες για άρτους, ψησισμένα (δίσκους, αρτίδια, παξιμαδάκια) καθώς και γλυκίσματα όλων των ειδών για γάμους, βαπτίσεις και άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις.

Σταυρούλα Δαλακούρα

Καρυές - Λακωνίας

Τηλ. κατ.: (27310) 95159, οικ.: 95587, κιν.: 0973-208360

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΕΜΠΟΡΙΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - ΚΛΑΡΚ - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ
ΧΑΡΗΣ Γ. ΚΟΝΤΑΛΩΝΗΣ

Λεωφόρος ΝΑΤΟ 150 - Ασπρόπυργος
Τηλ.: 210.5595119-210.5595120

ΚΑΡΥΕΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ

Εδρα: ΚΑΡΥΕΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Υπεύθυνη: ΑΝΝΙΤΑ

ΓΚΛΕΚΑ-ΠΡΕΚΕΖΕ

ΦΑΡΡΩΝ 10 - ΚΗΦΙΣΙΑ 14561 •

ΤΗΛ. - FAX: 210-8076778

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ:

Ν. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ε. ΓΙΑΝΝΑΡΗ 5 11853 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 210.3468268 FAX 210.3467155

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 10 euro

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: 25 \$ ΗΠΑ

ΔΗΜΟΙ/ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ: 150 euro

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Τα αυλάκια και τα ξεροπόταμα γίνανε ποτάμια από τις πολλές βροχές του Απριλίου, όπως το ρέμα της Παναγίας στην Πινηγούρα, στις Καρνές. Φωτ. 10-5-03.

Συνέχεια από τη σελ. 1

Όσο για τις βροχές, παντού ακούς να λένε το γνωστό «σαπίσαμε και μεις και τα χωράφια».

Μεγάλες ζημιές έπαθαν τα κεραμίδια στα σπύτια από τα χιόνια, τον αέρα και το χαλάζι και οι ανιές έγιναν «κεραμιδαριό». Όσο για τις πεζούλες ήλθαν όλες κάτω, παρασύροντας κήπους και δρόμους. Οι ζημιές στις καλλιέργειες στα πεδινά μέρη του νομού είναι τεράστιες.

Όλα αυτά όμως είναι επανορθώσιμα και όλοι σήμερα είμαστε σε θέση να τα ξαναφτιάξουμε (ίσως και καλύτερα απ' ό,τι ήταν πριν. Εκείνο που δεν επανορθώνεται είναι η απώλεια της ανθρώπινης ζωής.

Σε όλες τις μεγάλες γιορτές της Χριστιανοσύνης η σκέψη μας είναι στα προσφιλή μας πρόσωπα που έχουν φύγει από τη ζωή, γι' αυτό ο πόνο της μάνας Παναγίας αγγίζει όλους τους χριστιανούς.

Το φετινό Πάσχα ιδιαίτερα μας συγκλονίζουν τα πάθη του Ιρακινού λαού που πλήρωσε πολύ ακριβά «ξένες αμαρτίες». Θάνατοι, πείνα, δίψα, αρρώστιες και προσφυγιά ήταν το αποτέλεσμα των ανηλεών βομβαρδισμών κατά των αμάχων. Ατυπολόγητες είναι και οι ζημιές της καταστροφής και της λεηλασίας των μνημείων ενός πανάρχαιου πολιτισμού, θλιβερό δείγμα βαρβαρότητας των «πολιτισμένων» κατακτητών.

Με αυτό το βαρύ κλίμα γιορτάστηκε το φετινό Πάσχα. Παρόλα αυτά η έξοδος από τις πόλεις μας προς την ύπαιθρο ήταν μεγάλη και σε όλα τα χωριά έγιναν οι καθιερωμένες προετοιμασίες της Μ. Εβδομάδας, και το Πάσχα, ευτυχώς χωρίς βροχές, γιορτάστηκε παντού, καθώς και ο Άη-Γιώργης, η Πρωτομαγιά και η Παρασκευή του Πάσχα, γιορτή της Ζωοδόχου Πηγής. Την Κυριακή του Θωμά επιστρέψαμε στις βάσεις μας ανανεωμένοι από τον αέρα της Ελληνικής φύσης, που ζωογονεί τις ψυχές και δίνει δυνάμεις για να συνεχιστεί ο αγώνας για την καθημερινότητα, όποια κι αν είναι αυτή.

Και του χρόνου με το καλό!

Στην Εκτελεστική Επιτροπή της ΚΕΔΚΕ εκλέχτηκε η κ. Γιώτα Γαζή (γένος Δ. Παπαδόγιαννη)

Στις εκλογές που έγιναν για την ανάδειξη του τριτοβάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΚΕΔΚΕ) η κ. Γαζή εκλέχτηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο, πρώτη από τους Δημοτικούς συμβούλους, και δεύτερη στο ψηφοδέλτιο μετά τον Πρόεδρο της ΚΕΔΚΕ κ. Πάρη Κουκουλόπουλο.

Στη συγκρότηση δε του Διοικητικού Συμβουλίου σε σώμα η κ. Γαζή εκλέχτηκε μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της ΚΕΔΚΕ.

Σημειώνουμε ότι είναι η πρώτη γυναίκα που εκλέγεται στο ανώτατο αυτό όργανο της ΚΕΔΚΕ.

Η Γιώτα είναι κόρη του μακ. Δήμου και της Ελένης Παπαδόγιαννη.

Συχαρητήρια στην άξια Αραχοβιτοπούλα.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΚΟΝΤΑΛΩΝΗΣ Φ. & ΣΙΑ ΟΕ MAGNET ELECTRIC

- ηλεκτρικές οικιακές συσκευές
- εντοιχισόμενες συσκευές κουζίνας
- κλιματισμός
- τηλεοράσεις, βίντεο, στερεοφωνικά

ΚΑΤ. 1: ΚΑΛΑΜΩΝ 11 ΤΡΙΠΟΛΗ, ΤΗΛ. 071-239836

ΚΑΤ. 2: ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 11 ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΗ, ΤΗΛ. 0791-25070

ASSORTI

FASHION FORUM

BERTO LUCCI, AVIREX, UNLIMITED, SCHOTT, CAMARO, MORITZ, 3 GUYS, YANNIS ZIROS, SONNETI

Ανδρικό ντύσιμο για όλες τις ηλικίες
επίσημο, σπορ και καθημερινό.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ & ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΟΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ 66 & ΒΡΑΣΙΔΟΥ • ΣΠΑΡΤΗ ΤΗΛ.: (27310) 23215

29 Μαΐου 1453. Η θλιβερή επέτειος της Αλώσεως.

Ο Σύνδεσμος των εν Αττική Λακεδαιμονίων, με πρόσκληση του προέδρου κ. Κ. Μπεκιάρη, του γραμματέα κ. Δ. Ματάλα και των μελών του Δ.Σ., κάλεσε όλα τα μέλη και τους φίλους του Συνδέσμου όπως παραστούν στην Επιμνημόσυνη Δέηση, που έγινε στις 25 Μαΐου 2003, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00 π.μ., στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Ριζαρείου Σχολής (οδ. Βασ. Σοφίας 24) για να τιμηθεί η 550η επέτειος της Άλωσης της Κωνσταντινουπόλεως και ο ηρωικός θάνατος του Αυτοκράτορος Κωνσταντίνου Παλαιολόγου.

Τον πανηγυρικό εξεφώνησε ο Διδάκτωρ Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Φρανκφούρτης - Ιστορικός κ. ΧΡΗΣΤΟΣ Π. ΜΠΑΛΟΓΛΟΥ.

Ακολούθησε δεξίωση στο ΑΙΘΡΙΟ του παρακειμένου Πολεμικού Μουσείου.

Όλη η εκδήλωση ήταν εξαιρετικά επιτυχημένη με μεγάλη προσέλευση Λακεδαιμονίων οι οποίοι συγκινούνται πάντοτε από τα θλιβερά γεγονότα της Αλώσεως και την αυτοθυσία του τελευταίου Αυτοκράτορα Κ. Παλαιολόγου.

550 χρόνια από τότε!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΣΙΝΤΖΙΝΙΩΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Αθήνα, Απρίλιος 2003

Προς τους συνδρομητές της εφημερίδας «ΤΑ ΤΣΙΝΤΖΙΝΑ»

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι, θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι η έκδοση της εφημερίδας «ΤΑ ΤΣΙΝΤΖΙΝΑ», έχει προσωρινά διακοπεί.

Η προσωρινή αναστολή της έκδοσης, οφείλεται αποκλειστικά στην προετοιμασία για την ίδρυση νέου Συλλόγου Τσιντζινιωτών. Ο νέος Σύλλογος, με σύγχρονο καταστατικό και διευρυμένους σκοπούς, θα διαδεχτεί το Σύλλογο των εν Αθήναις Τσιντζινιωτών και στην επιμέλεια έκδοσης της εφημερίδας.

Την ίδρυση του νέου Συλλόγου, εισηγήθηκε το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο στη Γενική Συνέλευση της 25ης Φεβρουαρίου 2003. Η απόφαση πάρθηκε με σχεδόν καθολική πλειοψηφία, στην επαναληπτική Γενική Συνέλευση της 26ης Μαρτίου 2003. Ήδη έχει εκλεγεί τετραμελής προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή, η οποία φροντίζει για τις ρεπτομέρειες ίδρυσης του νέου Συλλόγου.

Όπως τονίστηκε κατά την εκλογή της προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής του νέου Συλλόγου, στις πρώτες προτεραιότητες θα είναι και η άμεση επανέκδοση της εφημερίδας «ΤΑ ΤΣΙΝΤΖΙΝΑ».

Ελπίζουμε ότι η προετοιμασία του νέου Συλλόγου θα ολοκληρωθεί σύντομα και ότι πολύ γρήγορα επίσης θα είναι εφικτή η επανέκδοση της εφημερίδας.

Με τους θερμούς μας καίριους, **Το απερχόμενο Δ.Σ. του Συλλόγου Τσιντζινιωτών Αθηνών και Η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας «ΤΑ ΤΣΙΝΤΖΙΝΑ»**

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ εύχονται να τακτοποιηθούν όλα τα εκκρεμούντα ζητήματα από την εφημερίδα των απανταχού Τσιντζινιωτών και να πάρει πάλι τη θέση που κατέχει ανάμεσα στα Λακωνικά έντυπα.

Α.Γ.Π.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΡΥΩΝ ΣΤΟ INTERNET

Με φροντίδες και πρωτοβουλία του Αραχοβίτη Άγγελου και του γιού του Δημήτρη Ματάλα, δημιουργήθηκε ιστοσελίδα στο Internet για την Κοινότητα Καρυών με τα στοιχεία **WWW.Karyes.GR**.

Εκεί έχουν καταχωρηθεί χρήσιμες πληροφορίες για την Κοινότητα και τις υπηρεσίες που προσφέρει μαζί με το Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών.

Οι επισκέπτες του Internet θα ιδούν εικόνες με όλες τις ομορφιές και τα αξιοθέατα του χωριού, τους ξενώνες, τα καφενεία, ταβέρνες, μαγαζιά. Θα πληροφορηθούν για τα προϊόντα του χωριού και κάθε επαγγελματική δραστηριότητα των κατοίκων. Χρήσιμα τηλέφωνα επικοινωνίας με αγροτικό ιατρείο, ταχυδρομείο κ.λπ., κ.λπ..

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ευχαριστώ τους αγαπητούς αναγνώστες - συνδρομητές της εφημερίδας μας, που μου έστειλαν τις συνδρομές τους, τους τελευταίους 6 μήνες.

Γιατρό Μελαχούρη Κώστα, C.A.
Ματθαίο Ηλία, N. Jersey.
Γιατρό Βουκνύδη Τάκη, MAS.
Κυριαζή Βασίλη, W.I.
Πανοπούλου Μαίρη, CAN.
Τσαμπίρα - Κοκκίνου Τίνα, CAN.
Σταθάκη Γιάννη, S.C.
Καρύγιαννη Ελένη, N.C.
Σκιούρη Οθ. Τάκη, IL.
Σκιούρη Ιω. Τάκη, IL.
Δήμα Πιπίτσα, C.A.
Μπελεσιώτη - Μαχαίρα Γεωργία, OR.
Πάντο Δημήτρη, CAN.
Λάσκαρη Γιώργο, IL.
Πουλοκέφαλο Ευγενία, GA
Κούβαρη Σταυρούλα, N.C.
Χάρακα Ελλη, N.C.
Γουδέ Νίκο, N.C.
Βαμβίλη Πολυτίμη, FL.
Δημόπουλο Πέτρο, FL.
Οι συνδρομές αυτές (εξωτερικού) μαζί με των συνδρομητών του εσωτερικού είναι αυτές που με βοηθούν να εκδίδω τακτικά την εφημερίδα και παρακαλώ όλους να μην αμελούν σ' αυτή την υποχρέωση, διότι δε μπορώ να ειδοποιώ τον καθένα και να του υπενθυμίζω ότι είναι καιρός να ανανεώσει τη συνδρομή του.

Α.Γ.Π.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Αγαπητή κυρία Αννίτα
Ευχόμαστε μέσα από την καρδιά μας η ένδοξη Ανάσταση του Κυρίου μας να γεμίζει με λαμπρό φως την κάθε ημέρα του πολυτάραχου βίου μας.

Ο Θεός να χαρίζει υγεία, χαρά και ευημερία στην πατρίδα μας μαζί με την πολυπόθητη ειρήνη χωρίς πολέμους και καταστροφές.

Δυστυχώς τις άγιες ημέρες του Πάσχα εφέτος η ψυχή μας βαραίνει και θλίβεται για τον ανήθικο και καταστρεπτικό πόλεμο στο Ιράκ και για τις ανεπανόρθωτες ζημιές που άφησε πίσω του. Δυστυχώς ενώ οι λαοί αξιώνουν ειρήνη, συνεργασία και αλληλεγγύη, οι «ισχυροί» ηγέτες Μπους και Μπλερ και πολλοί άλλοι βάζουν πάνω από τις αξίες της ζωής και της δημοκρατίας τα πολεμικά τους σχέδια και υπονομεύουν τον ΟΗΕ και την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Αυτός ο πόλεμος κατέστρεψε έναν λαό και έναν πανάρχαιο πολιτισμό γιατί έβαλε πάνω από τις αξίες της ζωής την αξία των όπλων. Μακάρι το πνεύμα της ειρήνης, το άσπρο περισσότερο, να αγκαλιάσει το ιερό κλαδί της ελιάς και να το φέρει σε Ανατολή και Δύση για να στερεωθεί παντού η ποθητή ειρήνη του κόσμου.

Για την εφημερίδα σας «ΚΑΡΥΕΣ», που συμπλήρωσε 16 χρόνια κυκλοφορίας εύχομαι κάθε πρόοδο. Η πλούσια ύλη της με τα ωραία άρθρα της και τις φωτογραφίες της άνοιξε ένα φωτεινό παράθυρο επικοινωνίας με όλους τους πατριώτες και κυρίως με τους απόδημους γιατί μας φέρνει κοντά τα χωριά μας, τις Κοινότητες, τους συλλόγους εσωτερικού και εξωτερικού και τόσα άλλα.

Εύχομαι υγεία σε σας, στην οικογένειά σας και σε όλους τους συμπατριώτες του εσωτερικού και του εξωτερικού. Ευχαριστώ για την φιλοξενία.

Με πατριωτικούς
χαίρετισμούς
Δημήτριος Πάντος - Toronto

ΜΑΡΙΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ & ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ:

- Αμοibaία Κεφάλαια (Mutual Funds)
- Αγορές και Πολύτιμες Αξιοτήτων

ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ:

- Τραπεζικές (καταθέσεις συναλλάγματος)
- Χρηματοοικονομικές

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΛΑΤΕΣ ΜΑΣ, ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ ΚΑΙ:

* Ασφαλίσεις

Αυτοκινήτων - Κατοικιών

Γραφείο, οδός Κων/νου Παλαιολόγου 126

στην Σπάρτη.

Τηλ.: 27310-22680-25680 ή κινητό 6932.232.751,

Fax: 27310-23565

e-mail::

dmarinou@hellasnet.gr

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Ευγενίδειο Θεραπευτήριο Παπαδιαμαντοπούλου 20

ΤΗΛ.: 210 72.90.135

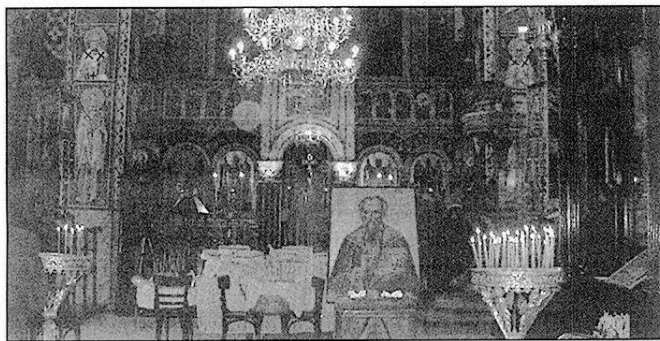
ΙΑΤΡΕΙΟ: Αρτάκης 44 171 24 Ν. ΣΜΥΡΝΗ

ΤΗΛ.: 210 9373242 - ΚΙΝ.: 6945 857361

e-mail: cpapadimitr@hotmail.com

Τ Α Ν Ε Α Τ Η Σ Β Α Μ Β Α Κ Ο Υ Σ

Όπως θα θυμούνται οι αναγνώστες μας, στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας (φ. 70) η σελίδα 4 ήταν αφιερωμένη στη Βαμβακού, όπου στις 6-12-02 τελέστηκε στον ιερό ναό Αγίου Χαράλαμπος μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των ευεργετών του χωριού Σπύρου, Ευγενίας, Σταύρου και Κωνσταντίνου Νιάρχου. Στην τελετή, που οργάνωσε ο Δήμος Οινούντος παραβρέθηκαν οι κ.κ. Κωστής Δρακόπουλος, πρόεδρος του Ιδρύματος ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ, ο Νομάρχης Λακωνίας, ο Δήμαρχος Σπάρτης, ο Δήμαρχος Οινούντος με

Εσωτερικό του Ι. Ναού Αγίου Χαράλαμπος Βαμβακού.

το Δημοτικό Συμβούλιο, εκπρόσωποι του Συνδέσμου Απανταχού Βαμβακίων και πο-

λύς κόσμος.

Δημοσιεύσαμε την προσφώνηση και ομιλία του προέδρου του Σ.Α.Β. κ. Ιάσωνα Βούρβουλη καθώς και την ομιλία του Δημάρχου Οινούντος κ. Ε. Βαλλιώτη, η οποία ελλείπει χώρου δεν δημοσιεύθηκε ολόκληρη.

Συνεχίζουμε σήμερα με το β' μέρος της ομιλίας με την οποία ο κ. Δήμαρχος ολοκληρώνει την λεπτομερή περιγραφή όλων των έργων που εκτελέστηκαν στη Βαμβακού και στο Δημορχείο Οινούντος από τις προσφορές του Ιδρύματος.

Α.Γ.Π.

Η συνέχεια της ομιλίας του Δημάρχου

Στις 31 Μαΐου 1999 έγινε επίσημη συνεδρίαση του Δ.Σ. στην πλατεία της Βαμβακού, με την συμμετοχή των κατοίκων, για την αποδοχή της χρηματοδότησης.

Στη συνεδρίαση αυτή, σε ένδειξη εθακιστικής τιμής και ευγνωμοσύνης αποφασίστηκε η ανακήρυξη του Ιδρύματος "ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΝΙΑΡΧΟΣ", σε μεγάλο ευεργέτη του Δήμου, η τοποθέτηση σε περίοπτη θέση στη Βαμβακού, της προτομής του αειμνήστου "ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ" και η ονομασία του κεντρικού δρόμου της Βαμβακού σε οδό "ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ", διαβεβαιώνοντας επίσης ότι θα φανούμε αντάξιοι της εμπιστοσύνης που μας έδειξαν.

Στις 7 Ιουλίου 1999, το Δημοτικό Συμβούλιο ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ, ανακήρυξε επίτιμους δημότες τους κυρίους Φίλιππο και Σπύρο Νιάρχο, την κυρία Μαρία Νιάρχου και τον κ. Κών/νο Δρακόπουλο.

Στις 10 Ιουλίου 1999 έγινε επίσημη τελετή εδώ στην Βαμβακού, προς τιμήν του Ιδρύματος και ανακοίνωση της ανακήρυξης των επίσημων δημοτών μας.

Κυρίες και κύριοι,

Μετά απ' όλα αυτά είχαμε ως πρώτη προτεραιότητα την υλοποίηση των έργων και όλοι θα θυμούνται ότι δουλεύαμε μέχρι αργά το βράδυ για να μην εμποδίσουμε την διέλευση του κόσμου στο πανηγύρι του χωριού, τις αντικειμενικές αλήθειες και απρόβλεπτες δυσκολίες που παρουσιάζονταν στην πορεία εκτέλεσης τέτοιων έργων.

Χρειάστηκε να γίνουν οριστικές μελέτες, αρχιτεκτονικές, στατικές και νομιμοποιήσεις κτιρίων.

Οι κάτοικοι του χωριού και όλοι όσοι ασχολήθηκαν με την εκτέλεση των έργων θα θυμούνται τα προβλήματα κατά τη διάρκεια της υλοποίησης, τις εντάσεις και τις στενοχώριες.

Θα θυμούνται ότι δουλεύαμε μέχρι αργά το βράδυ για να μην εμποδίσουμε την διέλευση του κόσμου στο πανηγύρι του χωριού, την παραμονή της Παναγίας τα συνεργεία να δουλεύουν μέχρι τα μεσάνυχτα για να προστατευτεί το νερό στην ΚΑΤΩ ΒΡΥΣΗ και τόσα άλλα.

Στενοχωρήσαμε πολλές φορές, μέχρι την ολοκλήρωση των έργων, τους κατοίκους του χωριού, γιατί δεν μπορούσαν να πάνε στα σπίτια τους ή γιατί είχαν διακοπές στην υδροδότηση.

Προσπαθήσαμε, με την βοήθεια των κατασκευαστών, να αποφύγουμε τέτοιες καταστάσεις, μερικές φορές όμως δεν τα καταφέραμε.

Θέλω να σας διαβεβαιώσουμε ότι κάναμε ότι μπορούσαμε.

Η προτομή του Σταύρου Νιάρχου (δεξιά) που στήθηκε δίπλα στην προτομή του πατέρα του Σπύρου Νιάρχου, στην πλατεία της Βαμβακού.

Στιγμιότυπο από την θεία λειτουργία και το μνημόσυνο στον ιερό ναό Αγίου Χαράλαμπος, στη Βαμβακού (6-12-02).

Όλα τα έργα έγιναν με δημοπρασία και ευρεία ανακοίνωση σε τοπικές και αθηναϊκές εφημερίδες, εξασφαλίζοντας έτσι μείωση τιμών και καλύτερα οικονομικά αποτελέσματα.

Μπορέσαμε έτσι με την αρχική χρηματοδότηση, να πληρώσουμε επιπλέον εργασίες που δεν είχαν αρχικά προβλεφθεί ή που προέκυψαν στην πορεία εκτέλεσης.

Τώρα μετά την ολοκλήρωση των έργων θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά η το Ίδρυμα «ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ», για την χρηματοδότηση των έργων.

η Τους εκπροσώπους του Ιδρύματος, που με τις επισκέψεις τους, στη Βαμβακού, κατά την διάρκεια εκτέλεσης των έργων, μας έδιναν πολύτιμες συμβουλές.

η Την ΤΥΔΚ, που είχε την ευθύνη της επίβλεψης των έργων.

η Τους κατασκευαστές.

η Τους κατοίκους του χωριού, που υπομονετι-

κά αντιμετώπισαν, τα προβλήματα και τις δυσκολίες που παρουσιάστηκαν. Κατά την πορεία εκτέλεσης.

Θέλω επίσης να ζητήσω συγγνώμη από το Ίδρυμα ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ για την καθυστέρηση ολοκλήρωσης των έργων, τα οποία είχαμε προβλέψει να τελεωθούν, στο τέλος του 2001, τελεώσαν όμως 6 μήνες αργότερα, τον Ιούνιο του 2002.

Θα ήταν παράλειψή μου, όμως εάν δεν αναφερθώ και στις άλλες σημαντικές προσφορές του Ιδρύματος «ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ» στο Δήμο μας:

- Χρηματοδότηση της μηχανοργάνωσης του Δήμου, βελτιώνοντας έτσι την εξυπηρέτηση των δημοτών μας.

- Την προμήθεια επίπλων και την διαμόρφωση του Δημορχείου.

- Την προμήθεια του λεωφορείου, με το οποίο έχουμε πραγματοποιήσει πάνω από 50 εκδρομές ΔΩΡΕΑΝ για τους δημότες μας, σε διάφορα μέρη της Ελλάδας. Τους διαβεβαιώνουμε επίσης ότι από τις αρχές του επόμενου χρόνου θα αρχίσει να εκτελεί δρομολόγια ενδοδημοτικής συγκοινωνίας.

Στενοχωρήσαμε μόνο λίγο το ΚΤΕΛ του Νομού με την κίνηση του λεωφορείου.

Γνωρίζουν οι κάτοικοι τον Δικαστικό αγώνα που έχουμε ξεκινήσει και στις 18 Μαρτίου 2003, είμαστε κατηγορούμενοι γιατί μεταφέραμε ΔΩΡΕΑΝ Βαμβακίτες και άλλους Δημότες μας, στην γιορτή του Αγίου Χαράλαμπος στη Βαμβακού. Θα τους μεταφέρουμε και πάλι να το ξέρουν.

Επίσης θέλω να τονίσω την ευγενή χορηγία του Ιδρύματος προς την ιστορική Μονή Αγίων Αναργύρων του Δήμου μας για την οδική ανακατασκευή της κατεστραμμένης στέγης και την κτιριακή ολοκλήρωση της βιβλιοθήκης.

Τελετώνοντας ευχαριστούμε θερμά όλα τα μέλη του Ιδρύματος ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ και ιδιαίτερα τον κ. Δρακόπουλο, ο οποίος με την απλότητα και την μετριοφροσύνη που τον διακρίνει, στήριξε την προσπάθειά μας, για την υλοποίηση όλων των ανωτέρω και συνέβαλε θετικά στην πραγματοποίηση των στόχων μας, για την ολοκλήρωση των έργων, τα οποία είναι βέβαιο ότι έδωσαν νέα δημιουργική πνοή στο χωριό Βαμβακού, αλλά και στο Δήμο μας γενικότερα.

Θέλω επίσης να ζητήσουμε συγγνώμη για τυχόν λάθη και παραλείψεις μας.

Έχουμε ετοιμάσει και σας παραδίνουμε φακέλλους για όλα τα έργα που χρηματοδοτήθηκαν από το Ίδρυμα, και από τους οποίους φαίνεται η πορεία υλοποίησής τους και η συνοδική δαπάνη του καθενός.

Σας ευχαριστώ θερμά.

ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΜΒΑΚΙΩΝ

Στις 16 Μάρτη 2003 πραγματοποιήθηκε η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Συνδέσμου μας στο Ξενοδοχείο President στους Αμπελοκήπους.

Στην έναρξη της Συνεδρίασης ο πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Βούρβουλης αναφέρθηκε στους πατριώτες μας εκείνους που έφυγαν για πάντα από τη ζωή και ο Γ.Γ. κ. Λαβασιός διάβασε τα ονόματα και κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη τους.

Κατόπιν η Γενική Συνέλευση, με πρόταση του κ. Βούρβουλη, εξέλεξε πρόεδρο και γραμματέα τους κ.κ. Δημήτρη Π. Βελδέκη και Δημήτρη Λαβασιό ομόφωνα.

Στη Συνέλευσή μας παραβρέθηκε ο Δήμαρχος Οινούντα κ. Ευάγγελος Βαλιώτης με τον Γραμματέα του κ. Νταλιάνη.

Ο κ. Βούρβουλης τους ευχαρίστησε και κάλεσε τον Δήμαρχο και κόψανε μαζί την πίτα.

Ο πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Βούρβουλης μετά το πέρας του απολογισμού αναφέρθηκε στα εγκαίνια που γίνανε στο χωριό μας, των έργων του Ιδρύματος "ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ" και διάβασε στα μέλη της Γενικής Συνέλευσης τον λόγο που εκφώνησε την ημέρα των εγκαίνιων και το μνημόσυνο που έγινε στο χωριό, στη μνήμη των αειμνήστων Σπύρου και Ευγενίας Νιάρχου, του Σταύρου και του Κωνσταντίνου Νιάρχου.

Όταν τελείωσε ο κ. Βούρβουλης, το λόγο πήρε ο Δήμαρχος κ. Βαλιώτης για να μας ενημερώσει για τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί στο χωριό μας από τις μεγάλες βροχοπτώσεις και τις ζημιές που έγιναν στο υδροδοτικό αλφά και το οδικό δίκτυο.

Ο κ. Δήμαρχος είπε ότι έκανε λεπτομερή ενημέρωση στον Νομάρχη Λακωνίας, ο οποίος και διέθεσε το ποσό των 15 εκατομμυρίων δρχ., ποσό το οποίο θα διαθέσει στο χωριό μας, για να μπαλώσει όπως είπε το υδροδοτικό δίκτυο που με τις κατολισθήσεις παρέσυρε σωληνες και πηγές.

Όσον αφορά το οδικό δίκτυο η ζημία είναι πολύ μεγάλη και για το σκοπό αυτό κάλεσε μηχανικούς από τη Νομαρχία για να γνωματεύσουν τι θα πρέπει να γίνει. Προς το παρόν το χωριό μας έχει μείνει χωρίς λεωφορείο εδώ και τρεις μήνες περίπου γιατί δεν μπορεί να περάσει στον Χατζή το ήακκο από την κατολίσθηση.

Όταν ο κ. Δήμαρχος τελείωσε την ενημέρωσή οι κ.κ. Γεώργιος και Σταύρος Σηληϊάκος είχαν στήσει κινηματογραφική οθόνη για να μας δείξουν τη ζωή στη Βαμβακού από παλαιότερα χρόνια μέχρι σήμερα. Κάτι συνέβη όμως στον κομπιούτερ και δεν μπόρεσε να γίνει η προβολή και είδαμε μόνο κάποια τσιπιά από το χωριό μας.

Τέλος ο πρόεδρος του Συνδέσμου μας κ. Βούρβουλης ανέγνευσε τιμητικές πλάκες, στους εν ζωή ευρισκομένους, που είχαν διατεθεί πρόεδροι του Συνδέσμου, αποκαλώντας τους "επίτιμους".

Αυτοί είναι οι κ.κ. Πάνωρος Σμυρνιώτης και Παναγιώτης Κοκκίνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ

Τοποθετούνται συστήματα ασφαλείας - Ηλεκτρικοί πίνακες - Τηλεφωνικά κέντρα σε οικίες, γραφεία, καταστήματα από εξειδικευμένους τεχνίτες
Τηλ. 210.3834505 - 210.3840356

ΘΕΟΤΟΚΗΣ Γ. ΝΤΑΡΜΟΣ Μηχανικός ΕΜΠ - Κατασκευαστής ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

Ανέγερση πολυτελών συγκροτημάτων διαμερισμάτων και μεζονετών υψηλής αρχιτεκτονικής - αισθητικής
Τηλ. 210.63.95.007, 6944-706417

Ενοικίαση μεγάλου ακινήτου

Ενοικιάζεται από Κοινωφελές Ίδρυμα τριώροφο κτίριο με υπόγειο επί της οδού Πατησίων 99, συνολικού εμβαδού 978 τ.μ. Πληροφορίες στο τηλέφωνο: 210-8218610, από 9π.μ. έως 5 μ.μ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

στον Άγιο Πέτρο Κυνουρίας, παλαιά πετρόχτιστη αρχοντική κατοικία, γωνιακή, διώροφη. Σε πανοραμική θέση πάνω στο δρόμο απέναντι από την εκκλησία της Παναγίας, σε οικοπέδο 750 τ.μ. Το ισόγειο είναι 125 τ.μ. και ο όροφος 112 τ.μ. με 2 μπαλκόνια. Είναι συντηρημένο και κατοικήσιμο. Πληροφορίες τηλ.: 24210-35005 ή 2421-35392, κινητά: 6944-557139.

ΣΤΙΣ ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΑΧΟΒΑΣ ΤΟ 1956

Σταύρου Α. Μυλωνάκου

Μακάρι όλα τα μεγαλοχώρια του νομού μας να είχαν την εφημερίδα τους, το σήμαντρό τους, όπως οι Καρυές της Λακεδαιμόνος έχουν το έντυπό τους, την έγκριτη και πλούσια σε περιεχόμενο και μορφή δική τους εφημερίδα, που η αξία Διευθύντριά της κ. Αννίτα Γκλέκα-Πρεκεξέ φροντίζει και κυκλοφορεί ανελλιπώς δεκαέξι χρόνια! ΕΥΓΕ!

Διαβάζοντας λοιπόν την εφημερίδα της Αράχοβας με τα χωριά του Πάρνωννα θυμήθηκα το ωραίο ορεινό κεφαλοχώρι της Λακωνίας σε όλο του το μεγαλείο κατά το θέρος του 1956.

Την εποχή εκείνη σε πολλά χωριά της επαρχίας μας και ιδιαίτερα του κάμπου υπήρχαν ακόμη μαθητές με κίτρινα πρόσωπα. Το Υπουργείο Εθν. Παιδείας, πολύ σωστά, διατηρούσε Μαθητικές Κατασκηνώσεις σε ορεινά μέρη του Νομού μας, άλλοτε στο Γεωργίτσι ή στην Αράχοβα και άλλοτε στη γειτονική Σκουρόλακκα Αλαγονίας. Είχε ορίσει δύο περιόδους από είκοσι ημέρες την καθεμιά που συγκεντρώνε και φιλοξενούσε συνολικά κάπου 400 μαθητές εντελώς δωρεάν.

Το προσωπικό των Κατασκηνώσεων το εκάλυπταν εθελοντικά δάσκαλοι της Περιφέρειας και μεγάλες μαθήτριες του Γυμνασίου Θηλέων Σπάρτης και το βοηθητικό μερικοί εργάτες του τόπου με αμοιβή.

Αρχηγός στις Κατασκηνώσεις του 1956 στην Αράχοβα ήταν ο αείμνηστος Μεγακλής Κανελλόπουλος γυμναστής, και διαχειριστής ο αείμνηστος Πολυχρόνης Τσακίρης δάσκαλος.

Αποθηκάριος ήταν ο γράφων, οικονόμος η δασκάλα Μαρία Παπαστρατάκου και Κοινοτάχισσες οι δασκάλες: Βούλα Βαρβιτσιώτη, Χάρη Μαραπά, Ελένη Αγγλέζη, Αγγελική Ντέρου, Μαρία Σαμπάτακου και Λέλα Χήναρη.

Ομαδόχισσες ήταν μερικές μεγάλες μαθήτριες του Γυμνασίου Θηλέων Σπάρτης που δεν θυμάμαι τα ονόματά τους.

Ακόμη στο προσωπικό ήταν ο σπουδαστής Παιδαγ. Ακαδημίας Χρήστος Σωρηγόπουλος και οι νέοι Τέλης Λαμπρινός και Μπάμπης Μπομποτίσης.

Το προσωπικό συμπλήρωνε ο αξεχαστος μάγειρας μπάρμπα Νίκος Πλατάνας, που κάθε μέρα μας έλεγε: «Θα σας σιάκσω έναφαί που δεν έχει ματαγίνει», βοηθούς του είχε δύο νέους από το χωριό.

Οι διακόσιοι περίπου κατασκηνωτές θα έμεναν στις αίθουσες του διδακτηρίου, επάνω και κάτω, θα έπαιζαν στο προαύλιο και θα έτρωγαν στις τραπέζιες που ήταν απλωμένες στο μικρό αλσύλιο ανατολικά του ναού της Αγίας Παρασκευής όπου ήταν και τα μαγειρεία.

Με εντολή του τότε Επιθεωρητή Σωτ. Ηλιόπουλου οι άρρενες του προσωπικού πήγαμε από την παρα-

μονή της αφίξεως των κατασκηνωτών για να ετοιμάσουμε τους χώρους. Με ένα σαραβαλάκι φορητό φτάσαμε στην Αράχοβα, που για πρώτη φορά πήγαινα και μου έκανε μεγάλη εντύπωση η ομορφιά του χωριού με τα ωραία αρχοντόσπιτα, τους δρόμους, τους κήπους, τις βρύσες και τα άφθονα νερά μαζί με το επιβλητικό πετρόχτιστο διδακτήριο!

Αργά το βράδυ αφού τακτοποιήσαμε τα πάντα πήραμε από ένα ράντσο ο καθένας, το απλώσαμε στο προαύλιο του σχολείου και κατάκοποι πέσαμε για ύπνο.

Σε λίγο όμως ο Μεγακλής κι ο Πολυχρόνης αρχίζουν ένα φοβερό ροχαλητό που νόμιζες ότι ήταν δύο τρακτέρ έτοιμα να ξεκινήσουν. Νυσταγμένοι παίρνω το ράντσο μου με τις κουβέρτες και μέσα στη νύχτα προχωρώ ανατολικά, χωρίς να βλέπω τίποτα από το σκοτάδι, κατεβαίνω λίγα σκαλιά, στρίβω αριστερά και εκεί σ' ένα ίσιωμα στήνω το ράντσο, ξαπλώνομαι και κοιμάμαι παραδισένια χωρίς ν' ακούγεται καθόλου το ροχαλητό.

Ευπνώ τις πρωινές ώρες που άρχισε να φωτίζει για καλά και με τρόπο βλέπω ότι κοιμήθηκα ανάμεσα σε δύο φρεσκοσκαμμένα μνημάτα με ξυλίνους σταυρούς που με μαύρη λαδομπογιά είχαν γράψει τα ονόματα των πεθαμένων. Τα μαζεύω τρομαγμένος και τρέχοντας φθάνω στην πόρτα του σχολείου κι εκεί απλώσα το κρεβατάκι μου.

Δεν πιστεύω να υπάρχει άλλος άνθρωπος που να κοιμήθηκε μακαρίως σε νεκροταφείο! Θυμάμαι πάντα το περιστατικό αυτό και το μικρό νεκροταφείο της Αγίας Παρασκευής, στην Αράχοβα, που άθελά του με φιλόξενησε για μια νύχτα!

Γράφοντας αυτά τα λόγια με νοσταλγία θυμάμαι το καλοκαίρι του 1956 στην Αράχοβα και διάφορα άλλα γεγονότα, όπως τον παραδοσιακό γάμο του γραμματέα της Κοινότητας Νίκου Χριστόπουλου, το γλέντι στο φιλόξενο σπίτι του γιατρού Παρ. Κουτσόγιωργα, τις ωραίες ταβέρνες του χωριού και τους φιλόξενους και πάντα κεφάτους Αραχοβίτες!

Με την Αράχοβα με συνδέουν φιλικόι δεσμοί από τα μαθητικά χρόνια και πολλά παιδιά έρχονται στη σκέψη μου όπως Πρεκεξέδες, Κουτσογιωργαίοι, Ντούβληδες κ.ά.

Ακόμη πολλές Αραχοβίτισσες έχουν παντρευτεί στη Σπάρτη και στο χωριό μου, το Δαφνί-Λακωνίας, συγγενείς μου και έχουν δημιουργήσει ζηλευτές και προκομμένες οικογένειες!

Έπειτα στην Αράχοβα γνώρισα και τη Μαρία Παπαστρατάκου, που αργότερα έγινε η μητέρα των παιδιών μου.

Το καλοκαίρι λοιπόν του 1956 στις Καρυές θα είναι για μένα μέχρι το τέλος της ζωής μου μια από τις ωραιότερες αναμνήσεις μου!

Σταύρος Α. Μυλωνάκος

Κατασκηνωτές στην τραπεζαρία. Αράχοβα 27-7-1956.

Το προσωπικό των Κατασκηνώσεων. Αράχοβα 27-7-1956.

Διακρίνονται: αριστερά ο αρχηγός Μεγακλής Κανελλόπουλος, αριστερά οι δάσκαλοι Σταύρος Μυλωνάκος και η Αραχοβίτισσα Ελένη Αγγλέζη.

ΓΙΑ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Ευτυχισμένη μάνα η μακαρίτισσα Άννα Ντάρμου, ανάμεσα σε παιδιά και εγγόνια.

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Η μητέρα με την στοργή της είναι ο πιστός φύλακας του μωρού της και νιώθει χίλιες χαρές γι' αυτό το μικρό ανθρωπάκι που έφερε στον κόσμο, το σπλάχνο και βλαστάρι της.

Το χάδι και η φροντίδα της μητέρας για το μωρό έχουν ένα βαθύ νόημα, να το βοηθήσει ν' αναπτυχθεί κανονικά, για να γίνει ένας φυσιολογικός άνθρωπος, χρήσιμος στον εαυτόν του και στην κοινωνία.

Η μητρότης είναι έμφυτη σε κάθε θηλυκό και δεν ανταλλάσσεται με τίποτα στον κόσμο. Ο θεσμός μητέρας και παιδιού υπάρχει πανίσχυρος από τη φύση, σ' όλα τα πλάσματα της γης.

Όμως στον άνθρωπο περικλείει, στο μέγιστο βαθμό, την έννοια της αγάπης, της εγκαρτέρησης, της θυσίας και τόσα άλλα δείγματα της εγκαρτέρησης, της θυσίας και τόσα άλλα δείγματα στοργής και αφοσίωσης.

Η στοργή της μητέρας προς το παιδί είναι κάτι το υπέροχο και το θαυμαστό, που φανερώνεται κάθε στιγμή και διαρκεί, ακατάπαυστα σ' όλη της τη ζωή. Παραδείγματα πόνου και αυτοθυσίας ακόμα της μητέρας για το παιδί έχουμε άπειρα, γιατί η καρδιά της είναι γεμάτη καλωσύνη.

Η μητέρα δεν μνησικακεί για τα παραπτώματα του παιδιού και πάντα με κάποια δικαιολογία τα συγχωρεί.

Κάποιοι παρομοίαζε τη μητέρα με τη γη και έλεγε «Δίκαια ονομάζουμε τη γη μητέρα αφού την ποδοπατούμε κι αυτή δεν παύει να μας δίνει καρπούς και άνθη».

Ενα απόσπασμα από δημοτικό μας τραγούδι δείχνει το ενδιαφέρον της μάνας, που βρίσκεται στον Άδη για το παιδί της.

«... Πάρτε με αντρείωμένοι κι εμέ στον πάνω κόσμο που άφησα μικρό παιδί, μωρό μέσα στην κούνια». Κάποιοι άλλος είπε: «Αλοΐμονο στο σπιτικό που θα πέσει το κακό της ορφάνιας και τρισαλοΐμονο όταν λείψει η μητέρα».

Όταν στο σπίτι υπάρχει μητέρα, όλα τα πράγματα πάνε καλά. Κι αυτό είναι πολύ αληθινό γιατί αυτή σαν καλός καπετάνιος, αντιμετωπίζει τις φουρτούνες της ζωής, με δεξιότητα και τα καταφέρνει με θαυμαστή επιτυχία.

Αυτή είναι ο βράχος που δεν μετριάει κι ο στύλος του σπιτιού, ο ασάλευτος. Αυτή, η αφανής ηρωίδα βρίσκεται πάντα στη ρίζα κάθε επιτυχίας και σ' αυτήν οφείλεται το ανέβασμα του παιδιού.

Στην μητέρα αξίζει κάθε αναγνώριση και σεβασμός, γιατί εκτός από τα άλλα χαρίσματα, έχει την τιμή και το προνόμιο της συνεχείας της ζωής και είναι βοηθός του Θεού και συνδημιουργός του.

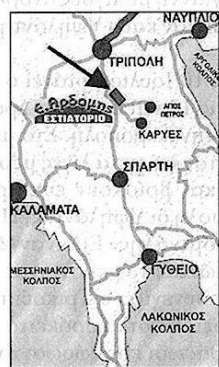
Αυτή θα διαπλάσει τη νέα γενιά με πίστη στο Θεό, αγάπη στην πατρίδα, την ελευθερία και την εργασία. Το χρέος της μητέρας είναι βαρύ και η ευθύνη της μεγάλη. Αυτή έχει την πιο μεγάλη συνεισφορά, μα και την πιο δύσκολη αποστολή στην Οικουμένη.

Χρέος της κοινωνίας είναι να μορφώσει καλές μητέρες που θα συνεχίσουν την πολύτιμη προσφορά τους στην οικογένεια και στην πατρίδα για να γεμίσει ο τόπος με αξία, χρήσιμα και πολύτιμα βλαστάρια που θα την βοηθήσουν να προκομίσει.

Ενα δημοτικό μας τραγούδι που μιλάει εύγλωττα για την αποστολή της μητέρας και την επιβεβαιώνει. «Από τη γης βγαίνει νερό κι απ' την ελιά το λάδι κι από τη μάνα την καλή βγαίνει το παλληκάρι».

Ενα παλληκάρι για όλες τις δουλειές και για τον πόλεμο και για την ειρήνη.

Λέλα Κόρδαρη

Ε. ΑΡΔΑΜΗΣ

Εστιατόριο
Καφετέρια

Κουζίνα εκλεκτή
Αγωγή εξυπηρέτησης

Τηλ.: 2710-382593
2710-382594
Κιν.: 6972.258020

Παναγιώτης Μπαρμπαγιάννης
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Master Παιδοδοντιατρικής Royal London Hospital
Επιστημονικός Συνεργάτης Πανεπιστημίου Αθηνών

Ιατρείο: Διοσκούρων 31, 2ος όροφος
23100 Σπάρτη τηλ. 0731026668

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟ - ΙΟΛΟΓΙΚΟ - ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ -
ΒΙΟΧΗΜΙΚΟ - ΟΡΜΟΝΟΛΟΓΙΚΟ - ΑΝΟΣΟΛΟΓΙΚΟ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΘ. ΓΚΟΥΖΟΥΛΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ

Ευαγγελιστριάς 33 Σπάρτη

Τηλ. 27310-23063 κιν. 097-2323547

Δεχόμεθα ασφαλισμένους από όλα τα ταμεία.

ΔΥΟ ΑΡΑΧΟΒΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΗΡΩΪΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ

Ο γενναίος Αραχωβίτης αγωνιστής Καρύγιαννης

+ Του Κώστα Πίτσιου

Η Ελληνική Επανάσταση είναι μία περίοδος που παρουσίασε πλήθος επεισόδια κωμικά, ή τραγικά, που άλλα είναι γραμμένα από τους σύγχρονους ιστορικούς και άλλα έχουν φτάσει ως εμάς από την παράδοση από γενιά σε γενιά.

Απ' αυτά τα επεισόδια εμείς εδώ θα αναφέρουμε δύο, που γίνθηκαν το 1822 στην πολιορκία του φρουρίου του Αργούς από το Δράμαλη και είναι τα εξής:

Πρώτον: Ο Γενναίος μέχρι τρέλλας Καρύγιαννης

Καθώς είναι γνωστό, ο Δράμαλης με τη φοβερή στρατιά του την 5 Ιουλίου ήταν στην Κόρινθο και, χωρίς να συναντήσει καμμία σοβαρή αντίσταση, την 6 Ιουλίου η μπροστοφυλακή του μπήκε στο Αργος. Φόβος και τρόμος είχε απλωθεί παντού. Στο μεταξύ οι Έλληνες με Γενικό Αρχηγό - εμψυχωτή τον Κολοκοτρώνη ετοιμάζονται για να πολεμήσουν τον Δράμαλη στο Αργος.

Παρακολουθώντας τώρα την διήγηση του Τρικούπη, βλέπουμε: «... Η Κυβέρνησις, αντί να εμψυχώσει το πλήθος, ολιγοψύχησεν αυτή... και έμβηκε εκτός τινών μελών της, εις δύο γολέττας εις τους Μύλους... Μόνος ο Θανάσης Καρύγιαννης (Αραχωβίτης), ευρεθείς εν Αργείαις ημέραις εκείναις της φυγής, της αρπαγής, της καταπίεσεως και του τρόμου και ευρών δέκα ομόφρονάς του, ανέβη αυθρομήτως και άφοβος εις το φρούριον του Αργούς και ύψωσε την σημαίαν» (Τόμος Β' σελ. 185).

Και πιο κάτω λέγει:

«... Εν τοσούτω, επαιρόμενοι οι εχθροί ως μηδαμού ευρόντες αντίστασιν, ανέβαιναν εις Αργος ως εις πανήγυριν. Τόσον δε εθαρρύνθησαν, ώστε μόνοι οι αποσπασθέντες 50 ιππείς, οι φέροντες τας αγαθάς αγγελίας εις Ναύπλιον, εισήλθον εις Αργος πριν φθάση ο στρατός και διέμειναν τόσον ολίγοι, άφοβοι εν τη εχθρική εκείνη πόλει ως εν ιδία.

Τούτο ιδών ο πλήρης τόλμης και ζήλου Καρύγιαννης άνωθεν της ακροπόλεως εξήλθεν όλος οργήν και εντυχών τινάς Αργείους τους επέπληξεν ότι άφησαν την πατρίδα των εις την διάκρισιν τόσον ολίγων εχθρών. Επιλοτιμήθησαν οι επιπληχθέντες, ώρμησαν μετά των περί τον Καρύγιαννην επί τους εχθρούς, εφόνουνσαν τινάς, τους δε λοιπούς απεδίωξαν. Τούτου γενομένου ο γενναίος Καρύγιαννης ανέβη πάλιν εις την Ακρόπολιν υπό την σημαίαν του», Τόμος Β, σελ. 86.

Είναι επίσης γνωστό πως, ύστερα από απόφαση του Κολοκοτρώνη, Υψηλάντη, Πετρόμπεη και Κρεββατά, 200 με τον Μπαρμπιτσιώτη, Κατσάκο, Κουμουσιιώτη και Ζαχαρόπουλο μπήκαν στο Κάστρο (Ακρόπολη) του Αργούς και εκεί βρήκαν τον Καρύγιαννη με λίγους άνδρες. Υστερα από δυο μέρες μπήκαν και ο Υψηλάντης κ.ά. και γίνθηκαν όλοι 700.

Στις 10 Ιουλίου φτάνει ο στρατός του Δράμαλη και στις 12 και ο ίδιος ο Δράμαλης που πολιορκεί στενά την Ακρόπολη. Στο μεταξύ οι Έλληνες ετοιμάζονται και μετά λίγες μέρες κάνουν απ' έξω επίθεση και βρίσκουν ευκαιρία να βγουν απ' την Ακρόπολη οι Υψηλάντης, Π. Κολοκοτρώνης και Γ. Μαυρομιχάλης. Εμειναν 250 μέσα στο Κάστρο πολεμώντας 18 μερόνυχτα.

Και συνεχίζει ο Τρικούπης (Τόμος Β' σελ. 101): «Επειδή τότε επρόκειτο προ παντός άλλου να προφθάσωσι και σώσωσι τους εν τη Ακρόπολει, εκίνησαν την αυτήν εσπέραν τα στρατεύματα υπό τον Κολοκοτρώνη και την μεν πρώτην και δευτέραν νύκτα ηκροβολίσθησαν ανεπιτυχώς.

Την δε τρίτην διαρκούντος του συνήθους ακροβολισμού, έλαβαν οι έγκλειστοι καιρόν και εξήλθαν όλοι σχεδόν σώοι. Παρέβλεψαν δε, ως φαίνεται, και οι Τούρκοι, ως έχοντες πρώτιστον σκοπόν την διαρπαγήν των πραγμάτων. Ο δε πρώτος στήσας επί της Ακροπόλεως την σημαίαν Καρύγιαννης, έτυχε κοιμώμενος την ώραν εξόδου. Εξυπνήσας δε, και ιδών απροσδοκίτως εαυτόν εν μέσω των εχθρών καταγινομένων να λαφυραγωγώσιν ό,τι εύρισκαν, διότι πολίται τινές του Αργούς είχαν τω όντι αποθέσει εν τη ακρόπολει προς ασφάλειαν επί του διασκορπισμού των τα έπιπλά των, έδραξε και αυτός εκ του προχείρου κακάβιον (καζάνι) έχωσεν εν αυτό όλην την κεφαλήν του, ώστε να μη φαίνεται το πρόσωπόν του και χειροκρατών ουτιδανά (ευτελή) σκευή εξήλθε της Ακροπόλεως την ημέραν τραγωδών και σκιρτών δια μέσου των εχθρών εισελθόντων Τούρκων μεταφέροντα εις την πόλιν του Αργούς τα λάφυρά του».

Ετοι η τόλμη και η εξυπνάδα έσωσε το γενναίο πολεμιστή Καρύγιαννη. Ταύτα ο Φωτάκος (Απομν. τόμος Α', σελ. 345-346), τα θεωρεί φανταστικά. Εμείς όμως που τα έχομε ακούσει απ' το στόμα των προγόνων, δεν έχομε καμμία αμφιβολία πως είναι αληθινά πέρα για πέρα.

Δεύτερον: Οι δύο Αραχωβίτες κι ο γάιδαρος

Στο φρούριο του Αργούς τις τελευταίες μέρες της πολιορκίας του από το Δράμαλη, η πείνα ήταν αβάσταχτη και αφού - όπως λέει ο Φωτάκος (τομ. Α', σελ. 146) και άλλοι ιστορικοί - «οι Έλληνες είχαν την άδεια απ' τους καπεταναίους τους να έρχονται εις ομιλίαν με τους Τούρκους πολιορκητάς», δύο Αραχωβίτες αγωνιστές, ο **Παν. Χάρακας και Αναγν. Μπουκίδης**, μια νύχτα ήρθαν σε κουβέντα και κατόπιν σε συνεννόηση και συμφωνία μ' έναν Τούρκο (νυχτοσκοπό) να του δώσουν δέκα χρυσά φλουριά, για να τους φέρη ένα γάιδαρο που γκάριζε πιο πέρα. Του είπαν πως ήθελαν το τομάρι του για να φτιάξουν τσαρούχια.

Τα μεσάνυχτα ο Τούρκος, με ένα δυο ακόμη συντρόφους του, είχε πιάσει τον γάιδαρο και τον είχε ανεβάσει στα μισά του ανήφορου για το Κάστρο και οι Αραχωβίτες πήγαν και τον πήραν, αφού άφησαν στο ίδιο μέρος, τυλιγμένα σ' ένα κουρέλι, τα δέκα φλουριά και σφύριξαν στον Τούρκο να πάη να τα πάρη.

Οταν ανέβασαν τον γάιδαρο στο Κάστρο, όλοι ξαφνιαστήκαν χαρούμενα! «Χαράς ευαγγελία»! Τον σφάξανε και φάγανε όλοι από μια γερή μερίδα κρέας. Αργότερα διηγούνταν πως το κρέας εκείνο ήταν σιφουτσικο, αλλά πολύ νόστιμο. Κι αλήθεια, η πείνα σε οποιοδήποτε φαγητό δίνει μεγάλη κι αξέχαστη νοστιμιά.

Το κρέας εκείνο του γαϊδάρου τους κράτησε στα πόδια δυο ακόμη μέρες μέχρι τη βραδιά που έκαναν την έξοδο (23 Ιουλίου) και πέρασαν όλοι έξω.

Υστερα από λίγες μέρες, μετά την καταστροφή του Δράμαλη στα Δερβενάκια, όταν συναντήθηκαν κάπου ο Μπαρμπιτσιώτης με τον Κολοκοτρώνη διηγήθηκε στο «Γέρο» την πείνα που τράβηξαν μέσα στο Κάστρο και το επεισόδιο εκείνο του γαϊδάρου. Τότε ο «Γέρος» είπε και κάλεσαν τους δυο αγωνιστές, για να τους δη. Και σαν παρουσιάστηκαν μπροστά του, τους ρώτησε.

- Ωρέ, σεις Αραχωβίτες, ο γάιδαρος που αγοράσατε, οχ τον τούρκο, ξεσαμάρωτος ήταν ή με το σαμάρι;

Και τότε ο ένας απ' τους δυο του απάντησε:

- Ξεσαμάρωτος ήταν, Στρατηγέ, γιατί το σαμάρι το κράτησε ο Τούρκος για ελόγου του.

Και ξεσπασαν όλοι, ο «Γέρος» και οι γύρω του, σ' ακράτητα γέλια...

ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ χήρα ΘΟΔΩΡΟΥ ΒΟΥΛΟΥΚΟΥ

Στις 13 Μαρτίου 2003 πέθανε στο Ν. Jersey ΗΠΑ, η Παναγιώτα Βουλούκου, μια σεβάσμια γερόντισσα 90 ετών.

Γεννήθηκε στη Σκούρα Λακωνίας το 1913 και ήταν κόρη του Ιωάννη Σκουτάκη. Το 1930 παντρεύτηκε τον συγχωριανό της Θεόδωρο Βουλούκο και δημιούργησαν μια υποδειγματική οικογένεια με 5 παιδιά.

Το 1962 είχαν την ατυχία να χάσουν το 2ο παιδί τους έναν εξαιρετικό νέο που ήταν δάσκαλος.

Τον επόμενο χρόνο τα άφησε παιδιά που είχαν μεταναστεύσει στην Αμερική την πήραν κοντά τους για να απαλύνουν τον πόνο της.

Εκεί έζησε μέχρι τον θάνατό της ενώ έκανε πολλά ταξίδια στην πατρίδα.

Τα τελευταία χρόνια η υγεία της είχε κλονισθεί λόγω ηλικίας και τα παιδιά της την περιποιήθηκαν με εξαιρετική αγάπη μέχρι το τέλος της ζωής της.

Επιθυμία της ήταν να ενταφιασθεί στη Σκούρα όπου αναπαύονταν ο πολυαγαπημένος γιος της Χρήστος και ο άνδρας της Θόδωρος Βουλούκος.

Σ' αυτό το τελευταίο της ταξίδι τη συνόδεψαν τα παιδιά της: η Γιάννα Ματθαίου, η Δήμητρα και ο Σταύρος Σταματάκος και ο Χαράλαμπος και η Αναστασία Βουλούκου. Η κηδεία της έγινε την Τετάρτη 19 Μαρτίου και πολλοί συγγενείς και πατριώτες συνόδεψαν την Παναγιώτα Βουλούκου στην τελευταία της κατοικία.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που την σκέπασε και αιωνία η μνήμη της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Όλους όσους μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος μας για τον θάνατο της σεβαστής και πολυαγαπημένης μητέρας και γιαγιάς

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ χήρας
ΘΟΔΩΡΟΥ ΒΟΥΛΟΥΚΟΥ**
ευχαριστούμε θερμά

Τα παιδιά της: Ελένη Φρέντζου
Δήμητρα και Σταύρος Σταματάκος
Χαράλαμπος και
Αναστασία Βουλούκου
Γιάννα και Σταύρος Ματθαίος
Τα 10 εγγόνια και τα
11 δισέγγονά της

ΘΕΟΤΟΚΗΣ Σ. ΜΑΤΘΑΙΟΣ

Στις 3 Ιουνίου άφησε την τελευταία του πνοή στο Long Island ΗΠΑ ένας καλός Βαρβιτσιώτης που φεύγοντας από τη ζωή άφησε πίσω του καλές αναμνήσεις στην οικογένειά του, στους συγγενείς του και σε όλους όσους τον γνώρισαν.

Γεννήθηκε στη Βαρβίτσα και ήταν γιος του Ζαράντου και της Ελένης Ματθαίου. Παντρεύτηκε την επίσης Βαρβιτσιώτισσα Σοφία Ν. Φουντά. Απόκτησαν πέντε κόρες. Τον Ιούλιο του 1951 έφυγε οικογενειακώς για την Αμερική, όπου με σκληρή εργασία κατάφεραν να προοδεύσουν σε όλους τους τομείς της ζωής.

Το μεγαλύτερο και πολυτιμότερο απόκτημά τους είναι οι 5 κόρες του Θεοτόκη και της Ελένης Ματθαίου που σπουδασαν όλες και οι τρεις διαπρέπουν ως γιατροί στις ειδικότητές τους: ψυχίατρος, παιδίατρος, παθολόγος.

Ιδιαίτερα καμάρωναν οι γονείς για τις 5 κόρες γιατί έκαναν όλες καλούς γάμους και τους χάρισαν πολλά εγγόνια και δισέγγονα. Η αγάπη όλων για τη Βαρβίτσα είναι πολύ μεγάλη και έρχονται κάθε καλοκαίρι και χαίρονται τις διακοπές τους μικροί και μεγάλοι στο τεράστιο σπίτι του παππού που το έφτιαξε για την πολυμελή οικογένειά του.

Η επιθυμία του ήταν να ταφεί στα ιερά χώματα της πατρίδας, γι' αυτό η οικογένεια συνόδεψε τον σεβαστό τους και πολυαγαπημένο σύζυγο, πατέρα και παππού στην τελευταία του κατοικία στη Βαρβίτσα.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΡ. ΚΟΨΙΑΥΤΗΣ

Αρχές Μαΐου 2003 πέθανε στο Charlotte N.C. ο Σωτήριος Κοψιάυτης, σε ηλικία 78 ετών. Ήταν το πρώτο από τα παιδιά του Χρήστου και της Μαριγώς Κοψιάυτη (γένος Ν. Χάρακα).

Ακολούθησε και αυτός το μεταναστευτικό ρεύμα όπως όλοι σχεδόν οι νέοι της Αράχοβας και το 1951 έφθασε στην Αμερική. Δραστήριος και εργατικός ως νέος μετανάστης, εγκαταστάθηκε στο Charlotte, όπου παντρεύτηκε την Βίκυ Ν. Μείντανή και απόκτησαν δύο καλά παιδιά.

Όλη η οικογένεια συμμετέχει σε όλες τις εκδηλώσεις της Ελλ. Ορθ. Εκκλησίας και της Αδελφότητας Αραχωβιτών, στην οποία ο μ. Σωτήριος ήταν ενεργό μέλος και είχε προσφέρει τις υπηρεσίες του επί σειράν ετών μέχρι σήμερα.

Η σύζυγός του, τα παιδιά του, τα αδελφία του και όλη η ομογένεια τον συνόδεψαν με θλίψη στην τελευταία του κατοικία στο Charlotte N.C.

ΠΑΙΔΙΟΦΩΝΟ
ΠΟΛΙΤΕΙΑ
FM 90.7
ΝΟΤΙΑ ΛΑΚΩΝΙΑ 91.5 MHz

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΟΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ 24, 231 00 ΣΠΑΡΤΗ
ΤΗΛ: 07310 89240, 07310 89241, FAX: 07310 89242

Κωνσταντίνος Γ. Μασγανάς

Χειρουργός - Ορθοπαιδικός
Τραυματολόγος

Ιατρείο: Λεωνίδου 92 - Σπάρτη
Τηλ.: 27310 81517 • Κιν.: 6944 260111

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΚΩΣΤΑΚΗΣ

ΟΡΘΟΠΑΙΔΙΚΟΣ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Δέχεται καθημερινά 9-1 και 5-8

ΚΩΝ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ 83 & ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΣΠΑΡΤΗ
ΤΗΛ.: (27310) 89142-3 Κινητό: 697204974

ΛΑΤΟΜΕΙΑ ΜΑΡΜΑΡΩΝ
ΠΑΡΝΩΝΟΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΕΔΡΑ: ΠΕΤΡΟΒΟΥΝΙ ΒΑΡΒΙΤΣΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ

Α.Φ.Μ. 81478111 ΔΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΤΗΛ. 2792031371 - ΑΘΗΝΩΝ: 210.8040857
ΚΙΝ.: 0977-800514

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Όσο για την ωραία Ελένη της Σπάρτης ήταν η αφορμή για πόλεμο, τα αίτια του οποίου ήταν κυρίως οικονομικά. Το ότι όμως μια γυναίκα έδωσε την αφορμή ενός τόσο μεγάλου πολέμου δείχνει την ξεχωριστή θέση που κατείχαν οι γυναίκες στην αρχαία Σπάρτη.

Η Ελένη του Μενέλαου αποτελούσε τη συνισταμένη των γυναικών της Λακεδαιμόνος που ήταν όμορφες γιατί δεν ήταν κλεισμένες στο σπίτι, αλλά γυμνάζονταν έξω στον Πλατανιστά γυμνάστηδες και «γυμνομπίδες» ή «φαινομπρίδες». Επαιρναν μέρος στα αγωνίσματα: στο δρόμο, στα άρματα, στην τοξοβολία και κολυμπούσαν στον Ευρώτα. Επαιρναν μέρος στις γιορτές και χόρευαν προς τιμή της θεάς Αρτέμις. Η χειραφέτηση αυτή των γυναικών της Σπάρτης ασφαλώς δεν ήταν περιορισμένη στο χώρο που περιβάλλει την σημερινή Σπάρτη. Οι αρχαίες Καρυές φαίνεται ότι είχαν επηρεασθεί γιατί έχουν κοινά πολιτιστικά στοιχεία π.χ. τη λατρεία της θεάς Αρτέμις. Το ίδιο πρέπει να υποθέσουμε και για όλους τους αρχαίους οικισμούς, που ασφαλώς υπήρχαν στον Πάρωνα. Αλλά χωρίς αρχαιολογικές ανασκαφές οι υποθέσεις δεν επιβεβαιώνονται. Εξάλλου πρόσφατος ανασκαφές στη Πελάνη της Σπάρτης ή τουλάχιστον θα την διευρύνουν σε πολύ μεγαλύτερη έκταση από όση μέχρι σήμερα υπολογιζόταν.

Αν πάμε λοιπόν βορειότερα στον Πάρωνα στις Καρυές, όπως γράφει ο Πausanias «Ο ΤΟΠΟΣ ΚΑΡΥΗ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΚΑΙ ΝΥΜΦΩΝ ΕΣΤΙ».

Και εδώ προς τιμήν της Αρτέμιδος χόρευαν οι Καρυάτιδες δηλαδή οι κόρες των Καρυών που φαίνεται ότι και αυτές ήταν φημισμένες για την ομορφιά του γυμνασμένου σώματός τους. Δεν είναι τυχαίο ότι οι Αθηναίοι καλλιτέχνες Αθακάμνης και Καλλίμαχος ονόμασαν Καρυάτιδες τις έξι κόρες που τοποθέτησαν για να στολίσουν την ανατολική πτέρυγα του Ερεχθείου απέναντι από τον Παρθενώνα.

Για να επανέλθουμε στη Σπάρτη δεν πρέπει να παραλείψουμε το ότι η γυναίκα σύμφωνα με την νομοθεσία του Λυκούργου είχε το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, κατείχε κλήρο (γν για καλλιέργεια) σπίτι, ζώα, ακόμη και άρματα (άμαξες για αρματοδρομίες). Είχε πολιτικά δικαιώματα και έπαιρνε το λόγο σε σημαντικές συσκέψεις των ανδρών. Όλη αυτή η χειραφέτηση με το δικαίωμα συμμετοχής στην οικονομική και πολιτιστική ζωή, ανέβασε το φρόνημα της Σπάρτης. Αντίθετα στην άλλη Ισχυρή και αντίπαλη πόλη την Αθήνα η θέση της γυναίκας ήταν τελείως περιορισμένη και η Αθήνα ήταν εντελώς ανδροκρατούμενη. Μόνον την τεκνοποιία αναγνώριζαν ως δικαίωμα στις γυναίκες, οι οποίες δεν είχαν πολιτικά δικαιώματα και μόνον ως «εταίρες» μπορούσαν να συναναστρέφονται τους άνδρες. Στην εορτή των Παναθηναίων εμφανιζόνταν πενήποφρες δηλαδή με σκεπασμένο κεφάλι και με μακρύ χιτώνα.

Βέβαια ο νόμος της ακμής και της παρακμής είναι αδιεξέλεγκτος και με το πέρασμα των αιώνων ακμαίες πόλεις όπως η Αθήνα και η Σπάρτη κατήντησαν φτωχά χωριά και με την Ρωμαϊκή κυριαρχία οι περισσότερες αρχαιοελληνικές πόλεις καλύφθηκαν με Ρωμαϊκά κτίσματα. Η τύχη της γυναίκας στους Ρωμαϊκούς χρόνους συμπληρεί με την κατάπτωση των οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών διαβίωσης.

Η εξέταση του χριστιανισμού έδωσε όραμα στις γυναίκες και η διακήρυξη ότι «οικ ενι άρσεν και θήλυ, οικ ενι δούλος ή ελεύθερος πάντες εν εσμέν εν Χριστώ Ιησού» ανύψωσε το ηθικό των γυναικών όλη του χριστιανικού κόσμου. Στις τάξεις των αγίων ανήκουν και τιμώνται πάρα πολλές άγιες και όσιες, μάρτυρες και μεγαλομάρτυρες που έδειξαν ηρωισμό και μαρτύρησαν στις αρένες κατασπαρσόμενες από θηρία, λιθοβολήθηκαν, ακρωτηριάστηκαν και θυσιάστηκαν για την πίστη τους.

Με την επικράτηση του χριστιανισμού η θέση των γυναικών ανυψώθηκε στις καρδιές και στις συνειδήσεις των πιστών, όμως καμία χριστιανική σκέψη δεν είχαν οι άρχοντες και οι φεουδάρχες, που επέβαλλαν δουλοκρατικά συστήματα στην Ευρώπη και σε όλες τις άλλες ηπείρους με πρώτα θύματα τις γυναίκες.

Το Βυζάντιο στη χιλιόχρονη διαδρομή του κράτησε τη γυναίκα σε

κόσμος σε σύγχυση. Τα μηνύματα από την Ευρώπη ζοφερά.

Οι νέοι και οι νέες άρχισαν να οργανώνονται στις αντιστασιακές οργανώσεις ΕΠΟΝ - ΕΑΜ - ΕΛΑΣ σε όλη την Ελλάδα και ήταν όλοι σε στάση αναμονής μη ξέροντας τι θα επακολουθήσει. Όμως οι ηγεσίες των χωριών μας, οι συλλήψεις και ο εκφοβισμός που ασκούσαν οι φασίστες οδήγησαν πολλούς άνδρες στα βουνά όπου οργάνωσαν αντάρτικες ομάδες.

Η ένοπλη αντίσταση άρχισε στην Αράχοβα στις 18 Δεκεμβρίου 1942 όταν ο Λεβεντάκης με ομάδα ανταρτών επιτέθηκε σε γερμανικό αυτοκίνητο που είχε πάει να πάρει πατάτα από υποχρεωτικές εισφορές των κατοίκων, πράγμα που γινόταν τακτικά. Σκοτώθηκε ένας μαυραγορίτης που συνόδευε τους Γερμανούς. Έτσι άρχισε το αντάρτικο στον Πάρωνα.

Τους αντάρτες στα βουνά ακολούθησαν πολλές νέες γυναίκες από τα χωριά του Πάρωνα, που ήταν αδελφές, κόρες ή απλά συγχωριανές ανταρτών και πολέμησαν σε πολλές μάχες μαζί τους.

Δεν είναι θέμα της ημέρας να κρίνουμε τις γυναίκες αυτές. Επειτα από 50 χρόνια καθλούμαστε σήμερα, την ημέρα της γυναίκας, να τις σκεφτούμε σαν μανάδες μας, σαν θείες μας, σαν γιανιόδες (για τους νέους), σαν αδελφές και γειτόνισσές μας και να μεταφερθούμε στα ζοφερά εκείνα χρόνια, σκεπτόμενοι τις κακουχίες που πέρασαν με βροχές και χιόνια, το κυνηγητό των κατακτητών και των συνεργατών τους, τις φυλακές ή τις εξορίες όπου σπατάλησαν τα νιάτα τους και τέληος με το θάνατο που βρήκε πολλές απ' αυτές.

Εκεί γραφεί ότι ο Πάρωνας είχε τις περισσότερες γυναίκες που βγήκαν στον ένοπλο αγώνα και τις περισσότερες γυναίκες θύματα. Αλλά και οι άλλες γυναίκες των χωριών μας που από σφοδρότητα ή για άλλους λόγους έμειναν στα σπίτια τους, δεν αρνήθηκαν ποτέ να δώσουν λίγα τρόφιμα ή να προστατέψουν αντάρτες και αντάρτισσες όταν τους ζητήσαν βοήθεια και δεν έχω διαβάσει ή δεν έχω ακούσει γυναίκα του Πάρωνα να πρόσδεσε ποτέ αντιστασιακούς στους Γερμανο-Ιταλούς κατακτητές.

Όσα και να γραφτούν ή και να ειπωθούν για αυτή την φρικτή περίοδο δεν φτάνουν να περιγράψουν τις συμφορές ενός πολέμου που δεν τον προκαλέσαμε 1940-1944 και ενός αδεφφοκτόνου εμφυλίου 1945-1949 που μας επέβαλλαν. Η ιστορία θα τους κρίνει. Τώρα είναι νωρίς για να βγουν συμπεράσματα και να καταλογισθούν ευθύνες γιατί οι πληγές είναι ακόμα νωπές.

Μετά το 1950 άρχισε το μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα προς ΗΠΑ, Καναδά και Αυστραλία. Τα χωριά μας στερθηκαν τους νέους και τις νέες με τις γνωστές συνέπειες της ερήμωσης. Οι μανάδες αποχωρήθηκαν τα παιδιά τους και ίσως τους άνδρες τους, που έφυγαν να δουλέψουν στα ξένα και να στείλουν χρήματα για να ξανακτιστούν τα σπίτια που κάρκιν και να βγουν τα χωριά από τη γύμνια του πολέμου. Σήμερα έχουν ξανακτιστεί τα σπίτια αλλά λείπουν οι άνθρωποι. Οι μόνιμοι κάτοικοι είναι λίγιστοι. Τα σχολεία που άλλοτε είχαν 200-300 παιδιά, τώρα έκλεισαν ή λειτουργούν για «ιστορικούς λόγους».

Η μόρφωση των κοριτσιών τώρα είναι απρόσκοπτη και από τα χωριά του Πάρωνα έχουμε καμαρώσει γυναίκες επιστήμονες πάρα πολλές με εξαιρετική σταδιοδρομία.

Το Ματάλειο το εξαιρετικό αυτό ίδρυμα, κληροδότημα ενός φωτισμένου Οινούντιου Ευεργέτου του Αθ. Ματάλη, το οποίο από το 1922 βόληθηκε γενιές καλών μαθητών να σπουδάζουν, από 5ετίας δίνει υποτροφίες και σε κορίτσια.

Σήμερα οι γυναίκες των χωριών του Πάρωνα δεν γνέθουν, δεν υφαίνουν τα περίτεχνα υφαντά τους για την προίκα των κοριτσιών, δεν καλλιεργούν αμπέλια, δεν σπέρνουν χωράφια, δεν καίνε φούρνους, δεν πλένουν σε πλυσταριό, δεν κάνουν ξέπασο, δεν κάνουν ρούγα. Όλα εκχυλίστηκαν και τις απάλλαξαν από τα προαιώνια βάρη που τους είχε συσσωρεύσει η ζωή.

Δεν μιλάνε για νεράιδες και στοιχειά, δεν πιστεύουν σε κακά συναπτήματα και γήωσοφαιές. Παρακολουθούν τις ειδήσεις, διαβάζουν και είναι ενήμερες σε όλα. Συμμετέχουν σε γλνέντια και ορισμένες συντηρούν τα δημοτικά μας τραγούδια και τα μοιρολόγια που τείνουν και αυτά να εκλείψουν από τα χωριά μας.

Εξακολουθεί όμως η γυναίκα του Πάρωνα να πορεύεται με πίστη στο Θεό και με αγάπη για την οικογένεια και δεν θα πάψει ποτέ να είναι ο ακρογωνιαίος λίθος του σπιτιού και της κοινωνίας. Η μόρφωση και η έμφυτη ευαισθησία της θα την κάνει να προχωρεί με συνετά βήματα σε όλους τους τομείς της ζωής για να ανεβαίνει σταθερά ένα - ένα τα σκαλιά της κοινωνικής της καταξίωσης, κοντά στον άνδρα και τα παιδιά της.

Με τα τελευταία προγράμματα ανάπτυξης του Αγροτουρισμού, αρκετές γυναίκες έχουν δραστηριοποιηθεί και έχουν δημιουργήσει στα χωριά του Πάρωνα μικρές ξενοδοχειακές και βιοτεχνικές μονάδες που βοηθούν οικονομικά τις ίδιες και την οικογένειά τους και γενικότερα τα χωριά μας. Στην Αράχοβα λειτουργούν τρεις θαυμάσιοι ξενώνες, ένα εργαστήριο αρτοποιίας και παραδοσιακών γλυκισμάτων που τα ίδρυσαν και τα διευθύνουν γυναίκες του χωριού με εξαιρετική επιτυχία. Επίσης αξίζει να αναφερθεί η αναβίωση και συνέχιση της παραδοσιακής υφαντικής τέχνης των γυναικών του Γερακιού που οργανώθηκαν σε συστηματική μονάδα παραγωγής κιλιμιών.

Πιστεύουμε και ευχόμαστε όλες αυτές οι δραστηριότητες των γυναικών του Πάρωνα να σημειώνουν όλο και μεγαλύτερες επιτυχίες, να πολλαπλασιάζονται διαρκώς και να αποδείξουν οι γυναίκες αυτές ότι είναι συνεπείς και σοβαροί επιχειρηματίες.

Στις τελευταίες εκλογές της Τ.Α. πολλές γυναίκες του Πάρωνα έδειξαν ενδιαφέρον και συμπεριεληφθηκαν σε όλα τα ψηφοδέλτια. Για τον Δήμο Οινούντος τα αποτελέσματα ήταν εντυπωσιακά αφού 11 γυναίκες εκλέχτηκαν και αποτελούν μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου ή των Τοπικών Συμβουλίων.

Αξίζει να τις συγχαρούμε όλες και όλες είναι εδώ να τις χειροκροτήσουμε και να μας ειπουν δύο λόγια για την συμμετοχή τους στα κοινά και για την εμπειρία τους από τις εκλογές.

8 ΜΑΡΤΙΟΥ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

καλύτερη θέση απ' ό,τι η Δυτική Ευρώπη και ο Καθολικισμός.

Από όλες τις κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές που συνέβαιναν στο πέρασμα των αιώνων, μπορούμε να βγάλουμε το εύλογο συμπέρασμα ότι ο Πάρωνας, όπως και όλες οι περιοχές της πατρίδας μας επηρεάστηκαν άμεσα ή έμμεσα, απ' αυτές. Ο πολιτισμός της Αρχαίας Σπάρτης, ασφαλώς έδωσε τα μηνύματά του και επηρέασε ολόκληρη την περιοχή της Λακεδαιμόνος ευρύτερα. Ο χριστιανισμός ρίζωσε βαθιά στις καρδιές όλη των κατοίκων και κυρίως των γυναικών. Οι αμέτρητοι ναοί τα πολλά μοναστήρια έχουν δώσει στον Πάρωνα την ονομασία «Ιερό Βουνό».

Από τα σύνορα της Αρκαδίας μέχρι το ακρωτήριο Μαλέα, ο Πάρωνας είναι κατάσπαρτος από μοναστήρια όπου κατά καιρούς κατέφευγαν για να μονάσουν οι γυναίκες της περιοχής. Και σήμερα όπως και τότε οι γυναίκες των χωριών μας είναι αυτές που φροντίζουν, καθαρίζουν και με πίστη συντηρούν όλες τις εκκλησίες και τα εξωκλήσια του Πάρωνα.

Τον καιρό της Τουρκοκρατίας τα ορεινά χωριά υποφέρουν από τους φόρους των Τούρκων αλλά μαρτυρίες για την ζωή και τη δράση των κατοίκων έχουμε κυρίως από τα προεπαναστατικά χρόνια, όπου κυριαρχεί η μορφή του πρωτοκλήφτη Καπετάν Ζαχαριά Μπαρμπιτσιώτη, ο οποίος όταν δολοφονήθηκε από τους Μανιάτες άφησε βρέφος την κόουη την κόρη του Κωνσταντίνα. Γ' αυτήν υπάρχουν θρύλοι και ιστορικές μαρτυρίες ότι το 1821 γηήθηκε ομάδα 500 ανδρών και έδρασε ηρωικά στο Μυστρά, στο Λεοντόρι, στην Τριπολιτσά, στη Μεθών, στην Καλαμάτα και αλλού. Αλλά ονόματα γυναικών του Πάρωνα που πήραν μέρος σε μάχες, δεν έχουν διασωθεί, εκτός από το ολοκαύτωμα του Βρονταμά. Αναφέρεται όμως και είναι λογικό συμπέρασμα των ιστορικών μας, ότι η κλεφτουριά δεν ήταν δυνατόν να συντηρηθεί χωρίς την υποστήριξη των γυναικών. Αυτές ζύμωσαν το ψωμί και το κουβαλούσαν με χίτες προφυλάξεις με ό,τι άλλο μπορούσαν να προσφέρουν, σε κρυψώνες ή συμφωνημένα μέρη.

Τα δημοτικά μας τραγούδια έχουν περιγράψει τον καημό και τις πατάρες των μανάδων για τα παιδιά τους, τους άνδρες ή τις αδελφές τους που πολεμούσαν τους Τούρκους. Αυτές μεγάλωναν τα παιδιά και με χίλια βάσανα επιβίωναν. Ήταν η Λιάκαινα, η Γιώργαινα, η Παναγιώταινα και αμέτρητες γυναίκες που βοήθησαν την οικογένεια να μην τουρκέψει και να διατηρήσει την αγάπη «για του Χριστού τη πίστη την αγία και της πατρίδας την ελευθερία».

Η μεγαλύτερη, ίσως δοκιμασία για τα χωριά του Πάρωνα και τις γυναίκες του ήταν οι δύο επιδρομές του Ιμπραήμ, ο οποίος «διέλυσε την 11 Μαΐου 1826 εν σώμα του υπ' αυτόν στρατού και κατηφάνισεν τας κόμας των επαρχιών Λακεδαιμόνος και Αγίου Πέτρου ήτοι: το Καστρί, τα Βέρβενα, τα Δοιλιανά, την Ράκοβα, Μπαρμιντζάν, τον Βρουλιάν και άλλα τινά». Οι Τουρκοαιγύπτιοι από παντού έπιασαν αιχμαλώτους, κυρίως γυναίκες και παιδιά και είναι βέβαιο ότι, γυναίκες από τα χωριά του Πάρωνα πουλήθηκαν σε σκλαβοπάζαρη της Ανατολής.

Η απελευθέρωση από τους Τούρκους, βρήκε τον Πάρωνα και τα χωριά του ρημαγμένα. Όμως η ζωοποιός δύναμη της ελευθερίας έδωσε φτερά για ανασυγκρότηση και αναδημιουργία. Αμέτρητες οι χήρες και τα ορφανά, που ζήτηνε βοήθεια από το κράτος. Τα γράμματά τους, δίνουν το μέτρο της φτώχειας και της εξαθλίωσης στα χωριά. Η γυναίκα αγωνίζεται και η φτωχολογία έληφει. Μέχρι το τέλος του 18ου αιώνα, η γυναίκα μένει σχεδόν αποκλειστικά στο σπίτι με μόνη έξοδό της το χωράφι, το αμπέλι και την Κυριακή στην εκκλησία. Παράλληλα είναι κτηνοτρόφος μικρού ή μεγαλύτερου κοπαδιού, τυροκόμος, υφάντρα για όλο το ρουχισμό της οικογένειας και τόσο άλλα. Συχνά ζητάει μεροδούλι και σε ξένα χωράφια. Οι περισσότερες γυναίκες του Πάρωνα από τον Μάρτη μέχρι τον Νοέμβρη κάθε έτους έμειναν μόνες με τα παιδιά τους, αφού οι άνδρες έφευγαν ομαδικά για να εργαστούν στους κάμπους της δυτικής Πελοποννήσου και όταν τις ρωτούσαν που ήταν ο άνδρας τους αυτές έλεγαν με αναστεναγμό: «Στην έρμη Αχαΐα» ή στην «Παλιο - Γαστούνη». Αυτή ήταν η εσωτερική μετανάστευση. Όμως τα χωριά του Πάρωνα δεν έμειναν πίσω και από την μετανάστευση στην Αμερική ή στα ομόθρησκα κράτη Βουλγαρία, Ρουμανία και Ρωσία.

Χρόνια έκανε να γυρίσει ο άνδρας και εκείνος βασανιζότανε στα ξένα και εκείνη σκόωνε το βαρύ σταυρό της μοναξιάς και των ευθυνών όλης της οικογένειας.

Με τις αρχές του 20ου αιώνα η μετανάστευση των ανδρών συνεχίστηκε κυρίως προς την Αμερική ενώ οι γυναίκες περίμεναν υπομονετικά να καζαντίσει και να γυρίσει.

Η υποχρεωτική εκπαίδευση οδήγησε σιγά - σιγά τα κορίτσια στο σχολείο, αλλά μέχρι το 1940 τα περισσότερα σταματούσαν στις πρώτες τάξεις του Δημοτικού και με διάφορες προφασίες όπως «κορίτσι είναι» έμεινε στο σπίτι και στα γιδοπρόβατα. Ελάχιστοι κορίτσια από τις πολυπληθείς τάξεις των δημοτικών σχολείων συνέχιζαν στα σχολάρχεια του Πάρωνα ή στο Γυμνάσιο της Σπάρτης και ακόμη λιγότερα τόλημσαν να πάνε στην Τρίπολη για δασκάλες ή στην Αθήνα για το Πανεπιστήμιο.

Ο πόλεμος με την επίθεση των Ιταλών και των Γερμανών έφερε τα μαύρα σύννεφα που σκέπασαν την Ελλάδα και μαζί με τους νεκρούς και τους τραυματίες του Αλβανικού μετώπου έφεραν την εξαθλίωση στην χώρα μας. Ο

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ και ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

(Δυό Αραχοβιτοπούλες που εργάζονται με σοβαρότητα και προχωρούν με σταθερά βήματα στους χώρους Πολιτισμού, Λόγου και Τέχνης)

Κόρες του αξέχαστου Αραχοβίτη γιατρού Γιώργου Παπαγεωργίου, που έφυγε νέος από τη ζωή και της οδοντιάτρου Ελένης Παπαδογιάννη είναι οι δυό αδελφές Αλεξάνδρα και Χριστίνα Παπαγεωργίου.

Δεν πρέπει να παραλείψω ότι οι δύο αδελφές αγαπούν πολύ το πατρογονικό χωριό τους και το επισκέπτονται συχνά, γιατί στην ηρεμία του πατρικού σπιτιού βρίσκουν ευκαιρία για ξεκούραση και συγκέντρωση για την εργασία τους.

Και άλλοτε η εφημερίδα μας αναφέρθηκε στις καλλιτεχνικές αναζητήσεις και δραστηριότητες των δύο αδελφών, αλλά κάθε χρόνος που περνάει προσθέτει νέα ανοδικά βήματα και επιτυχίες και για τις δυό.

Με εξαιρετική χαρά παρακολουθώ, ακούω, διαβάζω σε εφημερίδες και περιοδικά, αναφορές και καλές κριτικές για τα έργα τους. Συνοπτικά θα αναφέρω τις τελευταίες εργασίες τους και θα σημειώσω ότι όλες είχαν από καλές έως εξαιρετικές κριτικές, πράγμα δύσκολο, αν όχι ακατόρθωτο για τόσο νέους δημιουργούς, που βαδίζουν στους δύσβατους χώρους των Τεχνών και των Γραμμάτων.

Το έργο της Αλεξάνδρας Παπαγεωργίου «Νυχτερινή περίπολος», που ανέβηκε πέρυσι στο Θέατρο του Νέου Κόσμου, προτάθηκε για τα κρατικά βραβεία Κάρολος Κουν (καλύτερο θεατρικό έργο - τομέας συγγραφής). Ήταν ένα από τα τέσσερα υποψήφια που επιλέχθηκαν από όλη την θεατρική σαιζόν, διάκριση σημαντική για μια νέα συγγραφέα.

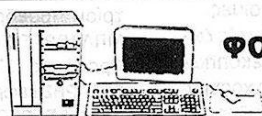
Φέτος, η Αλεξάνδρα Παπαγεωργίου ανέβασε στο Θέατρο Χυτήριο την καινούργια της δουλειά, «Ανέγγιχτοι» που απέσπασε εξαιρετικές κριτικές και χαρακτηρίστηκε σαν πρωτοποριακό κείμενο πολύ μεγάλου ενδιαφέροντος. Το έργο παρουσιάστηκε πριν από λίγο καιρό σε συνέδριο νεοελληνιστών στο Παρίσι, όπου αποτέλεσε θέμα ομιλίας με τον τίτλο «Το διαφεύγον πρόσωπο του Νεοελληνικού Θεάτρου».

Η Χριστίνα Παπαγεωργίου συνεργάζεται σε όλες τις παραστάσεις σαν σκηνογράφος - το σκηνικό της χαρακτηρίστηκε από την κριτική «εμπνευσμένο» επίσης σκηνογράφησε την παράσταση «Κάποιος θάρρει» του Γιον Φόσσε (Δημήτρης Λιγνάδης, Γιώργος Πυρποσόπουλος, Αλεξία Μπουλόνου) - Θέατρο του Νέου Κόσμου αποσπώντας πολύ καλές κριτικές.

Επίσης συμμετέχει με γλυπτά της στην έκθεση «Τέχνης Παλμού» του Κοινωφελούς Ιδρύματος «Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης» που πραγματοποιήθηκε στο Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο, καθώς και στο «Μήνας Εικαστικών Τεχνών» στην Τεχνόπολη στο Γκάζι. Η τελευταία της δουλειά με τον τίτλο «DEADMAN» (video, performance, εγκατάσταση) παρουσιάστηκε στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης.

Συγχαρητήρια.

Α.Γ.Π.

ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟ - ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΠΡΕΚΕΖΕΣ ΣΤΕΛΙΟΣ

ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ 39
ΙΛΙΣΙΑ

ΤΗΛ. 210 74.84.320
ΤΗΛ./FAX: 210 74.84.329
ΚΙΝ.: 0944 396.817
ΚΙΝ.: 0976 735.762

Μάης, ο μήνας για τα κουκούλια
Από το βιβλίο του Χάρη Γρηγόρη «Τσουνή»

Η μεταξουργία είχε αναπτυχθεί στην Κίνα από την τρίτη χιλιετηρίδα π.Χ. Τον πολύτιμο μεταξόσπορο και την μέθοδο και τον τρόπο παραγωγής και επεξεργασίας της μετάξης την προστάτευαν οι Κινέζοι ζηλότυπα σαν το πιο σπουδαίο κρατικό μυστικό. Και δεν είχαν άδικο να προστατεύουν το μυστικό τους αφού η μονοπωλιακή του κατοχή τους προσπόριζε τεράστιο πλούτο. Η μεταξουργία αναπτύχθηκε στην Ευρώπη και πρωταρχικά στο Βυζάντιο όταν αυτοκράτορας ήταν ο Ιουστινιανός, στην περίοδο 527-565 μ.Χ. Αυτός ήταν εκείνος που έπεισε δύο Πέρσες μοναχούς να επιστρέψουν στην Κίνα όπου είχαν πρωτύτερα ζήσει και να φέρουν λαθραία στην Κωνσταντινούπολη τον μεταξόσπορο. Πράγματι, αυτοί πέτυχαν στην αποστολή τους και έφεραν το σπόρο που τον είχαν κρύψει στα μπαστούνια τους που ήταν φτιαγμένα από καλάμι bamboo.

Ατέλειωτα караβάνια από καμήλες φορτωμένες με προϊόντα μετάξης ξεκινούσαν από την Κίνα, διέσχιζαν το Silk Road (δρόμος του μεταξιού) και έφταναν στην Κωνσταντινούπολη, στην Περσία και σ' όλη την Μέση Ανατολή και από εκεί στη Βενετία και σ' όλη την Ευρώπη.

Η μεταξουργία στους Βυζαντινούς χρόνους ήταν πολύ ανεπτυγμένη και ιδιαίτερα στο Μοριά όπου αφθονούσε η μουργιά που τα φύλλα της ήταν προσφιλής τροφή στους μεταξοσκώληκες. Υπάρχει η θεωρία ότι τ' όνομά του το πήρε ο Μοριάς από τις πολλές μουργιές που υπήρχαν εκεί.

Επί Τουρκοκρατίας και Ενετοκρατίας η παραγωγή μετάξης στο Μοριά και, ιδιαίτερα στην περιοχή της επαρχίας του Μυστρά, ήταν εντατική και προσπόριζε στους κατοίκους μεγάλο εισόδημα.

Το 1770 ο Μυστράς, στον οποίον υπαγόταν η περιοχή του χωριού μας, εξήγαγε 50.000 οκάδες μετάξι. Το μετάξι το φόρτωναν για την Τύνιδα από το Μαραθονήσι (Γύθειο), για την Ευρώπη και τη Βενετία από το λιμάνι της Πάτρας και για την Χίο και την Κωνσταντινούπολη από τ' Ανάπλη.

Ο Αγγλός ιεραπόστολος John Hartley που πέρασε από το Μυστρά στις 4 Απριλίη 1828 γράφει ότι η παραγωγή μετάξης στην επαρχία του Μυστρά πριν από την επανάσταση έφτανε τις 18.000 οκάδες το χρόνο.

Το χωριό μας, του Τσουνή, είχε πολλές μουργιές και αρκετά σπίτια έτρεφαν κουκούλια. Το κουκούλι προσπόριζε καλό εισόδημα στις οικογένειες που το έτρεφαν αλλά απαιτούσε μεγάλη φροντίδα και επιμέλεια. Η φροντίδα του ανήκε αποκλειστικά στις γυναίκες της οικογένειας.

Τον μεταξόσπορο τον πουλούσαν στα μπακάλικά, ακόμη και στα φαρμακεία σε κουτιά 16Χ12Χ4 εκατοστά. Η δι-

κή μου οικογένεια τον αγόραζε από το μπακάλικο του Σταυρόπουλου ή από το φαρμακείο του Μίμη Κερασόπουλου.

Τον διατηρούσαν για λίγες ημέρες σε ζεστό μέρος του σπιτιού, συνήθως στο χειμωνιάτικο, και ύστερα άπλωναν με πολύ προσοχή τα μικροσκοπικά αυγά που είχαν μικρότερο μέγεθος από τον σιναπόσπορο, πάνω σε πανί όπου σιγά - σιγά γινόταν η εκκόλαψη.

Υστερα από λίγες ημέρες τα μικρά αυτά αυγά μετατρέ-

Η ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΑ

πονταν σε μικροσκοπικά σκουληκκάκια. Από τη στιγμή αυτή άρχιζε η τροφοδοσία τους. Ψιλόκοβαν με μαχαίρι πολύ τρυφερά μουρόφυλλα και τ' άπλωναν προσεχτικά πάνω στο πανί. Αυτή τη φάση της διαδικασίας την ονόμαζαν **πρώτη. Ταίξει της πρώτης** έλεγαν.

Όταν τα σκουληκκάκια μεγάλωναν λίγο τα έβαζαν με προσοχή στις καρτέλλες. Οι καρτέλλες ήταν φτιαγμένες από καλάμια που αφθονούσαν τότε στο χωριό μας. Είχαν σχήμα κυκλικό και διάμετρο 1.50 μέτρο και το δάπεδό τους ήταν σκεπασμένο με πανί ή με εφημερίδες.

Όσο μεγάλωναν τα σκουληκκάκια το τσίχμά τους γινόταν σε μεγαλύτερα κομμάτια φύλλου και πιο συχνά. Στη φάση αυτή έλεγαν πως **ταΐζουν της δεύτερης**.

Σ' αυτή την φάση τα σκουληκκάκια είχαν γίνει τώρα μεταξοσκώληκες. Το μέγεθός τους ήταν περί τα τρία εκατοστά. Μετέφεραν τώρα όλην αυτόν τον πληθυσμό στις **καθαμωτές** που ήταν κι αυτές φτιαγμένες από μακριά καλάμια, είχαν σχήμα ορθογώνιο παραλληλόγραμμο με μήκος πλευρών 1Χ4 μέτρα. Τις καθαμωτές για οικονομία χώρου τις έβαζαν την μια επάνω στην άλλη, δύο ή τρεις, και έμοιαζαν σαν τριώροφα κρεβάτια. Όσο μεγάλωναν οι μεταξοσκώληκες τόσο το φύλλο για την τροφή τους ήταν μεγαλύτερο.

Τέλος, οι μεταξοσκώληκες έφταναν το φυσιολογικό τους μέγεθος, πέντε έως έξη εκατοστά. Μέρα, νύχτα ακουγόταν το θρόισμα που έκαναν όταν ακούραστα έτρωγαν την τροφή τους. Τώρα οι νοικοκυρές έλεγαν ότι **ταΐζουν της τρίτης**.

Σ' αυτή τη φάση πολλὰ σκουληκκία πέθαιναν για διάφορους λόγους και γίνονταν τροφή στις κότες. Κυρίως πέθαιναν όταν το φύλλο ήταν πολύ ωπλό.

Με προσοχή οι νοικοκυράδες έκαναν διάγνωση στα σκουληκκία. Αν νόμιζαν πως μερικά απ' αυτά φαινόταν άρρωστα τα έριχναν στις κότες.

Τα ποντίκια τώρα έκαναν θραύση. Ήταν ο μεγάλος εχθρός των νοικοκυράδων. Μεταχειρίζονταν κάθε τρόπο για να τα εξοντώσουν, κυρίως όμως φάκες. Δεν είχαν τότε τα αποτελεσματικά ποντικοφάρμακα που υπάρχουν

σήμερα.

Σ' αυτό το στάδιο τα σκουληκκία ήταν πλέον έτοιμα να πλέξουν τη μόνιμη κατοικία τους και να κλειστούν μέσα. Εκοβαν τότε οι νοικοκυράδες τσάρα, που ήταν ένας θάμνος που αφθονούσε δεξιά και αριστερά του δρόμου προς την Παναγία, μετά από το αμπέλι του Κώστα Ζ. Γιάνναρη και τα άπλωναν στις καθαμωτές. Η τοπωνυμία **Τσα-ραβούνι** έχει πάρει τ' όνομά της από τα πολλὰ τσάρα που παλιότερα βρίσκονταν εκεί.

Τα σκουληκκία σκαρφάλωναν στα τσάρα και άρχιζαν σιγά - σιγά να πλέκουν γύρω τους το κουκούλι που είχε σχήμα και μέγεθος φυστικιού. Όταν το κουκούλι γινόταν αρκετά σκληρό άρχιζε το μαζέμά του. Το καθόριζαν εξωτερικά και σε σακκία ή σε πολιτάρια το πήγαιναν στους εμπόρους της Σπάρτης Ρηγόπουλο, Παπαδάκο και Κυριαζόπουλο. Τα εργοστάσια επεξεργασίας μετάξης εκείνα τα χρόνια τα έλεγαν φάμπρικες.

Τα κουκούλια άρχιζαν στις αρχές του Μάη και τελείωναν ύστερα από δύο περίπου μήνες. Σ' όλο αυτό το διάστημα ένα μεγάλο μέρος του σπιτιού, προ παντός το πάτωμα και πολλές φορές το καλύβι, ανήκε αποκλειστικά στους μεταξοσκώληκες.

Πρώτη και καλύτερη στην παραγωγή κουκουλιού στα χωριά μας ήταν η Αλεξάνδρα Βακούρου από του Κησάδα. Αυτή έκανε δική της επεξεργασία στο κουκούλι της. Τ' αδέρφια της, ο Κώστας και ο Αλέκος, ήταν οι μόνιμοι άντρες στα χωριά μας που φορούσαν μεταξωτά κουστούμια και πουκάμισα από μετάξι δικής τους παραγωγής. Και τα δικά της φορέματα ήταν φτιαγμένα από μετάξι που με τα ίδια της τα χέρια το είχε επεξεργαστεί.

Υστερα από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο το ναύλον αντικατέστησε σε μεγάλο βαθμό το μετάξι και η παραγωγή του μειώθηκε σημαντικά. Όμως, αν και η παραγωγή του μεταξιού έχει σήμερα μειωθεί, το μεταξωτό ύφασμα διατηρεί την παλιά του αίγλη. Το μεταξωτό ύφασμα, όσο κι αν παλιώσει, εξακολουθεί να παραμένει μετάξι, όπως και η αρχόντισσα γυναίκα, που όσο κι αν την έχουν καταβάλει τα χρόνια, εξακολουθεί να παραμένει αρχόντισσα.

Η μεταξουργία (τα κουκούλια) σταμάτησε οριστικά και στο χωριό μας το 1940.

Σημείωση εφημερίδας

Σήμερα την παγκόσμια παραγωγή μεταξιού και μεταξωτών υφασμάτων την έχει η Κίνα και οι χώρες της Ν.Α. Ασίας.

Ετσι φαίνεται ότι ο μεταξόσπορος μετά την αναγκαστική μεταφορά του στο Βυζάντιο ξαναγύρισε στην πατρίδα του και βρήκε τις ρίζες του.

Από εκεί σήμερα οι έμποροι δεν ακολουθούν τους δρόμους του μεταξιού, αλλά οι πολυεθνικές εταιρείες με σύγχρονα μέσα το διοχετεύουν στις χώρες της κατανάλωσής του.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

Από 1ης-1-03 οι άνδρες και γυναίκες που ορκίστηκαν να υπηρετήσουν τον Δήμο Οινούντος, αφού οι συμπατριώτες τους με την ψήφο τους τους εξέλεξαν ως Δημοτικούς αρχόντες, είναι οι εξής:

Δήμαρχος: ΒΑΣΙΛΩΤΗΣ Ευάγγελος

Τα μέλη του Δ.Σ.:

1. ΚΟΥΦΟΥ Μεταξία συζ. Ηλία, Πρόεδρος
Τ.Σ. ΒΑΣΑΡΑ, 2. ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ Νικόλαος του Αθανασίου, Πρόεδρος Τ.Σ. ΒΟΥΤΙΑΝΩΝ, 3. ΚΑΡΑΜΠΙΝΙΕΡΗΣ Ανδρέας του Νικόλαου, Πρόεδρος Τ.Σ. ΣΕΛΛΑΣΙΑΣ, 4. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Παν/της του Γεωργίου, 5. ΑΡΒΑΝΙΤΗ Αφροδίτη συζ. Χρήστου, 6. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ Παν/της του Ηλία, ΛΕΜΠΕΣΗΣ Γεώργιος του Σταύρου, 8. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ Σαράντος του Βασίλειου, 9. ΦΟΥΡΤΟΥΝΗΣ Παν/της του Γεωργίου, 10. ΑΛΕΒΕΤΣΟΒΙΤΗ Παν/τα του Γεωργίου, 11. ΚΑΝΤΙΩΡΗΣ Κων/νος του Ηλία, 12. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος του Ιωάννη, 13. ΣΚΟΥΦΗΣ Θεόδωρος του Δημητρίου Πρόεδρος Τ.Σ. ΒΑΜΒΑΚΟΥΣ, 14. ΜΠΛΑΘΡΑΣ Παναγιώτης του Γεωργίου, Πρόεδρος Τ.Σ. ΒΡΕΣΘΕΩΝ, 15. ΣΑΛΑΡΗΣ Γεώργιος του Νικόλαου Πρόεδρος Τ.Σ. ΘΕΟΛΟΓΟΥ, 16. ΔΑΛΑΜΑΓΚΑΣ Βασίλειος του Δημητρίου, 17. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Παν/της του Ιωάννη.

Τα μέλη των Τοπικών Συμβουλίων

Τοπικό Συμβούλιο ΒΑΜΒΑΚΟΥΣ

1. ΘΕΟΦΙΛΗΣ Παν/της, 2. ΒΕΡΔΗΛΟΣ Ιωάννης του Πέτρου, 3. ΜΑΡΚΟΣ Αναστάσιος του Γεωργίου, 4. ΓΑΛΑΤΑΣ Κων/νος του Χαράλαμπου.

Τοπικό Συμβούλιο ΒΑΣΑΡΑ

1. ΒΑΚΑΛΗΣ Αντώνιος, Γεώργ. του Ιωάννη, 2. ΠΛΑΓΑΚΗ Γιαννούλα του Παναγιώτη, 3. ΣΓΟΥΡΙΤΣΑΣ Γιάγκος του Δημοσθένη, 4. ΦΛΩΡΟΣ Ευστάθιος τ. Κων/νου.

Τοπικό Συμβούλιο ΒΟΥΤΙΑΝΩΝ

1. ΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗ Παναγιώτα συζ. Μιχαήλ, 2. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ Κων/να συζ. Ιωάννη, 3. ΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ Παν/της του Ευστρατίου, 4. ΒΛΑΧΟΣ Ευστράτιος του Δημητρίου.

Τοπικό Συμβούλιο ΒΡΕΣΘΕΩΝ

1. ΖΟΡΜΠΑ Γεωργία συζ. Δημητρίου, 2. ΜΑΚΡΗ Μαρία συζ. Γεωργίου, 3. ΑΘΑΝΑΣΕΚΟΣ Γεώργιος του Γεωργίου, 4. ΜΑΪΜΩΝΗ Αδαμαντία του Παναγιώτου.

Τοπικό Συμβούλιο ΘΕΟΛΟΓΟΥ

1. ΚΟΚΟΤΣΗ Παναγιώτα του Παναγιώτη, 2. ΓΑΛΑΤΑΣ Κυριάκος του Ιωάννη, 3. ΣΑΛΑΡΗ Ελένη συζ. Αλεξάνδρου, 4. ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ Βασίλειος του Δημητρίου.

Τοπικό Συμβούλιο ΣΕΛΛΑΣΙΑΣ

1. ΒΟΥΖΙΩΤΗΣ Νικόλαος του Λεωνίδα, 2. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος του Ιωάννη, 3. ΓΙΑΝΝΙΑΣ Δημήτριος του Κωνσταντίνου, 4. ΤΣΑΓΚΑΡΟΥΛΗΣ Κων/νος του Ιωάννη.

Τοπικό Συμβούλιο ΒΑΡΒΙΤΣΑΣ

1. ΣΤΡΙΦΑΣ Κυριάκος του Παναγιώτη, 2. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ Στυλιανός, 3. ΚΑΝΑΡΑΣ Σταύρος του Ιωάννη.

Τοπικό Συμβούλιο ΚΟΝΙΔΙΤΣΑΣ

1. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Κων/νος του Γεωργίου, 2. ΜΟΥΣΗΣ Παναγιώτης του Νικόλαου, 3. ΚΟΚΚΙΝΗ Ιωάννα του Παναγιώτη.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΔΗΜΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ

Είναι γνωστό ότι μετά την εφαρμογή του «Σχεδίου Καποδίστριας» έχουν ενταχθεί στο Δήμο Σπάρτης οι δήμοι Κοινότητες Κησάδα και Αφισσίου, και εκπροσωπούνται στο Δήμο με τα Τοπικά τους Συμβούλια.

Ενδιαφέρον είναι για πολλούς αναγνώστες μας να αναφέρουμε ποιοι εκλέχτηκαν και αποτελούν τα Τοπικά Συμβούλια Αφισσίου και Κησάδα.

α) Τοπικό Συμβούλιο Αφισσίου

Πρόεδρος Τ.Σ.: Γιαννακόπουλος Ιω. Βασίλειος
Μέλη Τ.Σ.: Χονδρός Ιω. Διαμαντής, Λακοπούλου Ιω. Ιωάννα, Μαλικιώτης Ν. Γεώργιος, Σταθόπουλος Δ. Παναγιώτης

β) Τοπικό Συμβούλιο Κησάδα

Πρόεδρος: Σταθόπουλος Θεοδ. Ιωάννης
Μέλη: Πετρούλιας Μ. Παναγιώτης, Συναδινός Δ. Παναγιώτης, Ζάχος Π. Σωκράτης, Βλάχακης Γ. Λεωνίδα

Από αυτούς είναι μέλη του Δ.Σ. Σπάρτης ο Γιαννακόπουλος Βασίλειος (Αφισσίου), Σταθόπουλος Ιωάννης (Κησάδα). Αξίζει να σημειωθεί ότι με εξαιρετική επιτυχία (πρώτος από όλους όσους έθεσαν υποψηφιότητα για πρώτη φορά) εκλέχτηκε και είναι μέλος του Δ.Σ. Σπάρτης ο Παρασκευάς Κουτσόγεωργας γιος του μακαρίτη Χρήστου Κουτσόγεωργα, από του Τσουνή και Αράχοβα.

Συγχαρητήρια σε όλους.

Α.Γ.Π.

Στο προηγούμενο φύλλο 70, της εφημερίδας μας, στην ενότητα ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2003, έγινε μια παράλειψη: από έλλειψη χώρου, δεν δημοσιεύθηκε η παρουσίαση ενός ωραιότατου ημερολογίου, που μου έστειλε η φίλη διευθύντρια του Α' Δημοτικού Σχολείου Τσιτσέσιου Εκάδης η Γιώτα Κορρέ.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΛΕΨΗ

(ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2003)

Πρέπει να σημειώσω ότι όταν γίνεται η σεληνοποίηση σε κάθε έντυπο, μπορεί κάποιο κείμενο να μην χωράει και κατ' ανάγκη μένει εκτός, για να δημοσιευθεί στο επόμενο φύλλο αν δεν έχει χάσει την επικαιρότητά του.

Για το ημερολόγιο αυτό είχα γράψει:

Εξαιρετικό σε εμφάνιση και περιεχόμενο είναι το ημερολόγιο του Α' Δημοτικού Σχ. Τσιτσέσιου Εκάδης που επιμελήθηκαν εκπαιδευτικοί του σχολείου και η διευθύντρια κ. Γιώτα Κορρέ.

Είναι αφιερωμένο στην **ειρήνη** και σε κάθε μήνα δημοσιεύονται ορισμοί για το τι είναι η ειρήνη, όπως τους διατύπωσαν μαθητές-τριες του σχολείου, δροσοσταλίδες της παιδικής οκείνης.

Ο κάθε μήνας στη σελίδα του μας υπενθυμίζει ποιοι και ποιές γιορτάζουν στις διάφορες ημερομηνίες, σημειώσεις πολύ πρωτότυπες και χρήσιμες.

Όσο για τις πολύχρωμες φωτογραφίες, αυτές ζωτανεύουν όλες τις δραστηριότητες και τις εκδηλώσεις της σχολικής ζωής της προηγούμενης χρονιάς στον αθλητισμό, μουσική, καλλιτεχνικά, εκδρομές και επισκέψεις σε μουσεία, αρχαιολογικούς χώρους κ.τ.λ.

Πολύτιμη, κατά τη γνώμη μου, και η σελίδα όπου αναφέρονται οι «Σταθμοί στην ιστορία της Ολυμπιακής Εκκευρίας».

Αξίζουν πολλὰ συγχαρητήρια σε όλους!

Α.Γ.Π.